

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ

Μηνιαίο όργανον της Πανελληνίου Ένώσεως Συνδέσμων Εθνικής Αντιστάσεως (ΠΕΣΕΑ)

ΘΥΕΛΛΑ ΕΝ ΕΡΗΜΩ

Κόκκινος άμμος και κονιορτός θυέλλης εν ερήμω, κινδυνεύει να καταντήσει ο γνήσιος και πραγματικός αγώνας των Εθνικών Ομάδων Ελλήνων Ανταρτών των Ε.Ο.Ε.Α. — Ε.Δ.Ε.Σ. και όλων των άλλων πραγματικών αγωνιστών της Εθνικής Αντιστάσεως.

Τούτο οφείλεται εις το τρισκατάρατον Πασοκικό «Κίνημα», το οποίον όχι μόνον ανέστησε και αναγέννησε το Ε.Α.Μ. — Ε.Λ.Α.Σ. — Ε.Π.Ο.Ν. (γνήσια τέκνα και πανούργα δημιουργήματα της Άκρας Αριστεράς δια την κατάληψιν της εξουσίας εις τον αιώνα τον άπαντα) αλλά και ενέδυσσε αυτά και με την αλουργίδα της «Εθνικής Αντίστασης».

Ο Προφητάναξ της «Αλλαγής» άνοιξε ως άλλος Θεός του ανέμου τους ασκούς της ναρκωτικής του δημαγωγίας, και ως άλλη Κίρκη με τον πνέοντα άνεμον του αριστερού κλίματος που δημιουργήθηκε χάρις εις τα τρομερά σφάλματα των Κυβερνήσεων της λεγομένης δεξιάς, εχοιροποίησε τους ευκολόπιστους ψηφοφόρους με πρωτοφανή δολώματα προσκλήσεως του λαού εις την εξουσία «όλοι μαζί ο αγώνας δικαιώνεται».

Εθνική Αντίσταση δεν σημαίνει, κατά το λεξιλόγιο και το περιεχόμενον των διακηρύξεων και των επαγγελιών του ΠΑΣΟΚ, αγώνες των Ανταρτών κατά των Κατακτητών, Ιταλών, Γερμανών και Βουλγάρων, αλλά τους αγώνες των Εαμοελασιτών εναντίον των άλλων πραγματικών αγωνιστών της Εθνικής Αντιστάσεως, τους οποίους εδολοφόνησαν, επολέμησαν και εξαφάνισαν.

Εις την «Εθνική Αντίσταση» κατά το Πασοκικό Ευαγγέλιον περιλαμβάνεται και το Κίνημα των Αριστερών εις την Αίγυπτον τον Απρίλιο του 1944, όταν καταβύθισαν και μερικά από τα ολίγα πολεμικά μας σκάφη που μας είχαν απομείνει από τα Γερμανικά αεροπλάνα.

Η τηλοψία με τον πρόσφατο θάνατον του Αντωνίου Σαμαρά προσωπικού φίλου του Αρχηγέτου του ΠΑΣΟΚ, την ενεργό συμμετοχή του στο Κίνημα της Αιγύπτου κατά της τότε εξορίστου Ελληνικής Κυβερνήσεως την εξήρε ως εθνική προσφορά του εις τον «Δημοκρατικό Στρατό».

Εθνική Αντίσταση θεωρεί και αποκαλεί και το Κίνημα του Δεκεμβρίου 1944 από το Ε.Α.Μ. — Ε.Λ.Α.Σ. με τας εκατόμβας των εκτελεσθέντων Ελλήνων, χωρίς Δικαστήριον και χωρίς να απολογηθούν.

Εθνική Αντίσταση θεωρεί και εξυμνεί, τιμά και βραβεύει τον συμμοριτοπόλεμο 1946—1949, τον οποίον διεξήγαγον οι Ελασίτες, αποκαλούμενοι χάριν εντυπώσεων «Δημοκρατικός Στρατός» εναντίον της νομίμου και εκλεγμένης γνησίας δημοκρατικής Κυβερνήσεως του Ελληνικού Κράτους.

Απόδειξις περί τούτου η πρόσφατος συνέντευξις του κ. Πρωθυπουργού με τον σύντροφο Φλωράκη. Κατά τα από τηλοψίας εμφανισθέντα, λεχθέντα και μεταδοθέντα, η αποχαιρετιστήριος αυτή συνάντησις έληξε με την επωδόν, «το ΠΑΣΟΚ τιμά τους αγώνες του Φλωράκη».

Εις όλο αυτό το θλιβερό κατάντημα της αλλαγής και της αλλοιώσεως των πάντων, των ιερών και των ισίων, το συνοθύλευμα των εννοιών και των λέξεων «Δημοκρατία, Εθνική Αντίσταση», Αγώνες δια την ελευθερίαν και Ανεξαρτησίαν» το οποίον σκοπίμως έχει δημιουργήσει το λεγόμενον ΠΑΣΟΚ δια να καταλάβει και διατηρήσει την εξουσίαν με το αριστερό κλίμα που έφερε η «επάρатор» δεξιά, η μακαριότης, η αβουλία και η εσφαλμένη θεώρηση και κρίση όλων μας και ιδιαίτερα των πολιτικών μας και των πνευματικών ανθρώπων είναι βαρεία και ανομολόγητος.

Ουδεμία πραγματική, σοβαρή και οργανωμένη

σκληρά και μαχητική αντίδρασις προβάλλεται. Ακούμε, διαβάζομε και βλέπομε συναντήσεις Αρχηγών Κομμάτων και παζαρέματα εκλογών και αναμένομε με μίαν ανεξήγητο αφέλεια την εξαφάνιση των κεφαλών της Λερναίας Ύδρας με τας επτά κεφαλάς να διαλυθεί και να παραδώσει την εξουσία.

Αυταπατώμεθα ναρκισσευόμενοι ασκόπως και περιγέλως από τους καταχθονίους αρχιμαστόρους και αρχιμαγείρους της «Αλλαγής» οι οποίοι εργάζονται υπούλως και δεν θα διστάσουν ως Κυβερνήσις που είναι να κάνουν τα πάντα για να ξεγελάσουν και πάλιν τους αφελείς και διατηρήσουν την χαμένη πλειοψηφία τους.

Οι πολιτικοί μας και κυρίως οι ναρκισσευόμενοι δελφίνοι της αξιωματικής αντιπολίτευσης ας συνέλθουν και να αφήσουν τας δηλώσεις τους και αρχηγιλίκια. Οι οικονομικά εύρωστοι ας λύσουν τα πουργιά τους, οι επιστήμονες, οι πνευματικοί άνθρωποι, οι μορφωμένοι, οι νοικοκυραίοι ξυπνήστε και μη σκέπτεσθε ατομικά και προσωπικά.

Δημοσιογράφοι, όσοι πιστεύετε εις την πραγματική Δημοκρατία και την ελευθερία ξεσπαθώσατε με πέννα σκληρή και ωμή και μη τα κλοθογουρίζετε κατά το δοκούν.

Εμείς οι πραγματικοί αγωνιστάι της Εθνικής Αντιστάσεως, αν θέλουμε να σεβασθούμε και να διατηρήσουμε την ιστορία του αγώνος μας και την ιερά μνήμη των συμπολεμιστών μας, ας κάνομε και εμείς «περεστρόϊκα» δικιά μας όλων των Ελλήνων αγωνιστών της πραγματικής Εθνικής Αντιστάσεως, όσοι απομείναμε από το Χάρο και την αγνωμοσύνη εκείνων που μας κυβέρνησαν επί τόσα χρόνια, διότι «η θύελλα εξακολουθεί εν ερήμω».

Χ. ΤΣΟΓΚΑΣ

Ετελέσθη το μνημόσυνο των νεκρών στο Νταλαμάνι

Ετελέσθη την 24ην Ιανουαρίου 1988 εις την τοποθεσίαν «Νταλαμάνι» της περιοχής Λάκκας Σουλίου και εις τον χώρο των ομαδικών εκτελέσεων επτά ιερέων και διδασκάλων και των 100 προκρίτων της Άνω και Κάτω Λάκκας Σουλίου το καθ'ερωμένον επιτήσαν μνημόσυνον κατά την επέτειον της εκτελέσεως των υπό του Τάγματος του ΕΛΑΣ του δολοφόνου Τζουμερκιώτη (Γερασίμου Μαλτζέζου) τη νύκτα της 24 προς 25 Ιανουαρίου 1945.

Το μνημόσυνον έλαβε χώραν εις τον προ τούτου ανεγερθέντα Ιερόν Ναόν Αγίου Γρηγορίου υπό του Συνδέσμου Εθνικής Αντιστάσεως ΕΔΕΣ του Νομού Πρεβέζης, παρουσία όλων των συγγενών των εκτελεσθέντων πατρύων και αρκετού πλήθους πλέον των 600 απόμων. Η επιμνημόσυνος δέσις εγένετο μετά την θείαν λειτουργίαν υπό αρκετών ιερέων της περιοχής προερχόντων δύο Αρχιμανδριτών και των προέδρων της ΠΕΣΕΑ Χαρίλαου Τσόγκα, του προέδρου του Πανελ. Συνδέσμου Εθνικής Αντιστάσεως Ν.

ΖΕΡΒΑΣ Αθηνών του προέδρου του Συνδέσμου Πρεβέζης κ. Αλεξ. Σουμαλεύρη, του Συνδέσμου Άρτης κ. Παν. Μάνου, εκπροσώπου του Συνδέσμου Ιωαννίνων, του Προέδρου του Συνδέσμου Καναλιού κ. Κων. Ντούσκα, του πολιτευτού της Ν.Δ. Πρεβέζης κ. Χρ. Παππά και πολλών προέδρων Κοινοτήτων Λάκκας Σουλίου. Κατά την τελετήν και μετά την επιμνημόσυνον δέσιν τον λόγον έλαβε ο επίσημος ομιλητής και πρόεδρος του Πανελ. Συνδέσμου Εθν. Αντιστάσεως Αθηνών κ. Δημ. Ιωάννου, ο οποίος ανεφέρθη εις το ιστορικόν της εκτελέσεως των προκρίτων υπό του τάγματος του ΕΛΑΣ Τζουμερκιώτη και εχαράκτήρισε την όλην πολιτικήν του ΠΑΣΟΚ η οποία ληβανίζει, εξαίρει και ανταμοιβεί τους αρχιεκτελεστάς του «Νταλαμάνι» ήτοι τον Γεράσιμο Μαλτζέζον οποίον μάλιστα προήγαγε αναδρομικώς εις Συνταγματάρχην!

Μετά τον λόγον έλαβε δι'ολίγων ο πρόεδρος της ΠΕΣΕΑ Χαρίλαος Τσόγκας ο οποίος έδωσε πληροφορίας πε-

ρί του Γερασίμου Μαλτζέζου και έκαμε έκκλησιν προς όλους τους αγωνιστάς των ΕΟΕΑ — ΕΔΕΣ να οργανωθούν και να πυκνώσουν τους Συνδέσμους προ του κινδύνου της παραγραφής, της πλαστογραφίας και της αλλοιώσεως της πραγματικής ιστορίας της Εθνικής Αντιστάσεως από την τηλοψίαν και τα μέσα της μαζικής εκτέλεσεως του επίσημου Κράτους.

Μετά τούτα έλαβε χώραν προσκλητήριον των εκτελεσθέντων υπό τον πένθιμον ήχον της καμπάνας της εκκλησίας, καπτάσεις στεφάνων, ενός λεπτού σιγή και ο Εθνικός Ύμνος. Αξίζει κάθε έπαινος εις την Διοίκσιν του Συνδέσμου Πρεβέζης και τους διοργανωτάς της όλης τελετής και ιδιαιτέρως εις τον κ. Γιάπρον ο οποίος υπήρξε και είναι η ψυχή του όλου τούτου έργου.

Κατά την τελετήν παρέστη και ο γνωστός βάρδος - ποιητής Σολδάτος από Πρέβεζας ο οποίος απήγγελε συγκινητικοτάτους στίχους.

Ο παρευρεθείς

Μνήμη πεσόντων

Ετιμήθησαν οι ήρωες της μάχης της Κονίτσας τα Χριστούγεννα 1947

Με τη συμπλήρωση 40 ετών από της ηρωϊκής αντιστάσεως των υπερασπιστών της ακραϊκής Κονίτσας έλαβε χώραν εκδήλωσις — Μνημόσυνον στην ηρωϊκή Κονίτσα την Κυριακή 3 Ιανουαρίου 1988 υπέρ των ηρωϊκών πεσόντων αξιωματικών και ανδρών του Εθνικού Στρατού

Η ηρωική Κονίτσα με τα βόρεια αυτής υψώματα Π.ο. Ηλία και Αγ. Παρασκευή όπου επί 7ήμερον συγκυρήσαν σκληρά φονικά μάχα μεταξύ κομμουνιστοσυμμοριτών και του Εθνικού Στρατού 25—31)12)1947 και της Χωροφυλακής κατά των προδοτών αρνησπατριών Κομ)συμμοριτών που των προδοτών είχαν επιτροπή πολεμιστών - αγωνιστών της επαρχίας Κονίτσας 1940—

1949 και παρευρέθησαν εκατοντάδες προσκυνηταί που προσήλθον από ολόκληρον την επαρχία Κονίτσας και την Ήπειρο αλλά και από όλη την Ελλάδα. Μετά τη θεία λειτουργία κατά την οποίαν εχοροστάτησεν ο ακρίτας αγωνιστής Ιεράρχης Μητροπολίτης Δρυϊνών του Εθνικού Στρατού στος και φλογερός Εθνικός αγωνιστής — Δεσπότης ο οποίος εχαράκτήρισε το Μνημόσυνο των πεσόντων ηρώων της Κονίτσας «ως μνημόσυνο ευγνωμοσύνης προς τους πεσόντας ολοκλήρου της Ελλάδος διότι, όπως είπε, αν έπεφτε τότε η Κόνιτσα ίσως δεν θα υπήρχε Ελλάδα σήμερα». Γι' αυτό και εξέφρασε τη βαθιά του λύπη για την απουσία των πολιτικών και στρατιωτικών Αρχών των Ιωαννίνων, οι οποίες — όπως τόνισε απέρησθησαν στο «επίσημο» μνημόσυνο στο Σταυράκι υπέρ των εκτελεσθέντων και καταδικασθέντων υπό νόμιμου κεντρικής Κυβερνήσεως». Και διερωτήθη ο Ιεράρχης: «Πότε η Ελλάδα στο παρελθόν αντί να τιμήσει τους ήρωας τους πεσόντας υπέρ Πατρίδος, τίμησε όσους στραφώσαν εναντίον της;».

Ακολουθώς, προπορευόμενου του Δεσπότη μετά του Κλήρου όλο το εκκλησίασμα και ο παρευρισκόμενος λαός κατηύθηθησαν εις το κοιμητήριο των πεσόντων ηρώων κατά την πολύνεκρο μάχη ό-

Συνέχεια σελίς 2

Η μάχη της Κανέτας

Συνεχίζεται κατωτέρω το Δ' μέρος του ιστορικού της μάχης της Κανέτας κατά των Γερμανικών Στρατευμάτων Κατοχής στις 2-5 Σεπτεμβρίου 1944 όπως το έζησε και το αφηγείται στα «ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ» ο ηγέτης της επιχείρησης αείμνηστος ΑΛΕΚΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Διοικητής του Ανεξαρτήτου Συν/τος Ξηροβουνίου των ΕΟΕΑ — ΕΔΕΣ.

Δον

Κατόρθωσα να σταματήσω τις περαιτέρω θυσίες και διέταξα να αποσυρθούν οι περισσότεροι των ανδρών εις τας επί των υψομάτων θέσεις των. Μια εστία 11 Γερμανών, κυρίως αξιωματικών, παρέμεινε εγκλωβισμένη εις απυρόδμητον σπήλαιον Κανέτας, άνωθεν της οδού. Το βράδυ, διέταξα την αντικατάστασιν του 1ου Τάγματος δια του 3ου.

Τας πρωινάς ώρας της επομένης, 3.9.44, απέστειλα ομάδα υπό αξιωματικόν μου, ένα Άγγλο αξιωματικό εκ των τριών αρχηγών των το βράδυ προς παρακολούθησιν της μάχης, Τώρεας, Άρθουρ και Πηλ και ένα Γερμανό (ανδ)στήν εκ των συλληφθέντων, ίνα καλέσουν τους εντός του σπηλαίου να παραδοθούν διαβεβαιώνοντες αυτούς, ότι θα είναι αιχμάλωτοι πολέμου και εγγυώμεθα δια την ζωήν των.

Περί ώραν 10ην πρωινήν, πεισθέντες και εξελθόντες του σπηλαίου παρεδόθησαν άπαντες μετά του Δ) του των, ενός Ταγματάρχου. Εξ αυτών οι 6 ήσαν τραυματίαι και μεταξύ αυτών ο Δ) της των εις τον δεξιόν πόδα.

Διέταξα τότε, όσους υπήρχον εις τα δύο τάγματα αντίδρας ή αξ)κούς — τω φέρω το εισάγγελμα — να θέσουν εις κίνησιν τας μηχανάς των μη καταστραφέντων αυτοκινήτων και όσα εξ αυτών ήθύναντο να κινήθουν, να μεταφερθούν προς Πεστιά, τα δε υπόλοιπα να πυρποληθούν. Διεκρίθη εκεί ο ομοδόχους σωφόν Παντελής Κομπούλης, ο οποίος με πίστιν, επιτηδειότητα και φανατισμόν ηγωνίσθη να πάρωμε όσα μπορούσαμε Γερμανικά αυτοκίνητα. Ηδύναντο να κινήθουν επτά εξ αυτών, εξ αυτών δύο επαβατικά (κούρσες). Ταύτα μετεφέρθησαν εις θέσιν Γ. Ανδρίσκου Πεστών. Επίσης διεκρίθησαν οι σωφόν: Ν. Κοντογιάννης, Γ. Δαλαγιώργος και Βρανάς.

Κατά την μάχην αυτήν εφρονεύθησαν και ηχημαλότηθησαν περί τους 182 Γερμανοί (29 αιχμάλωτοι). Ου δείς διάφυγεν.

Περιήλθεν δε εις χείρας των ανδρών μου άρπυγον πολεμικών, φαρμακευτικών και άλλο υλικόν (ωρολόγια ντουζίνες), τηλεσκόπια, πιστόλια, λίρες εκ των φονευ-

θέντων, φωτογραφικά μηχανά κλπ., η επιθυμία αποκτήσεως των οποίων, δυστυχώς, ήυξησεν κατά μέρος την αιμορραγίαν μας.

Η μάχη της Κανέτας αποτελεί την κορωνίδα των μαχών του Συντάγματος Ξηροβουνίου κατά των Γερμανών.

Μία εκ των τριών τηλεροτέρων και σοβαρωτέρων μαχών των Εθνικών Ομάδων ΕΔΕΣ κατά Γερμανών εις Νεράϊδαν, Μενίνα, Κανέτα.

Αποτελεί δε ιστορικόν τίτλον τιμής και πληρεί εθνικής υπερηφάνειας, όσους υπηρέτησαν εις το Σύνταγμα Ξηροβουνίου καθώς και τους απογόνους αυτών. Το μέγεθος της αξίας, της γενναιότητος, της ανταρτηγείας και της περιφρονήσεως προς τον θάνατον των αγωνισθέντων συμπολεμιστών πιστοποιούν οι 150 φρονευνέτες Γερμανοί, μαχόμενοι ένας προς έναν.

Εις το αρχείον του Συντάγματος ευρίσκονται αρκετά συγχαρητήρια τηλεγραφήματα και έγγραφα Ελλήνων και συμμάχων δια την μάχην ταύτην.

Εκείνο όμως το οποίο προσδίδει έτι μεγαλύτεραν αξίαν εις την μάχην αυτήν είναι η εκδηλωθείσα υπό του Στρατηγού Ν. Ζέρβα

και του Διευθυντού του Γραφείου επιχειρήσεων Ταγματάρχου Π. Νικολοπούλου ανησυχία δια την εξέλιξιν αυτής.

Εφοβούντο προφανώς σοβαράς απωλείας του Συντάγματος Ξηροβουνίου και επιθάγον και κίνδυνον του Δ) του των, τον οποίον εχρειάζοντο ακόμην.

Τα κατωτέρω τηλεγραφήματα και η λεπτομερής άρα αποστολής των απεικονίζουν τας ανησυχίας των.

Ελάχιστα ταιούτα τηλεγραφήματα αρχιστρατήγων αναγράφονται εις την ιστορίαν του Ελληνικού Έθνους παροτρύνοντα τμήματα μαχητών να αποσυρθούν εκ της μάχης!!!

«Σύνταγμα Ξηροβουνίου»

Γνωρίσατε αμέσως κατάστασιν Κανέτας».

3.9.44 Νικολόπουλον (αρχείον Συντάγματος) και δεύτερον του Στρατηγού Ζέρβα:

III Μεραρχία επείγον.

Επί 8464 τμήματα εχθρού συγκεντρωθέντα εις Ζήτα θα προσβληθούν διερχόμενα προς Βορράν ΣΤΟΠ.

ΕΠΙΜΟΝΗ ΤΗΜΑΤΩΝ ΣΑΣ ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΕΝ ΣΤΕΝΗ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΝ ΕΧΘΡΟΝ ΕΙΣ ΚΑΝΕΤΑΝ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ.

3.9.44 ώρα 0.01.

Ν. Ζέρβας (Αρχ. Συν/τος) (Συνεχίζεται.)

Ετιμήθησαν οι ήρωες της μάχης της Κονίτσας

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 1η ΣΕΛ. που και ετελέσθη τριήμερον υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των.

Τον επ'μνημόσυνο λόγο εξεφώνησεν η διαπρεπής και δυναμική δημοσιογράφος κ. ΕΛΕΝΗ ΚΥΠΡΑΙΟΥ η οποία και προκάλεσε ριπή συγκινήσεως και πατριωτικής εξάρσεως εις τους προσκυνητάς με την υπέροχον και γεμάτην ευγνωμοσύνην ομιλίαν της για τη θυσία των παλικαριών του Εθνικού Στρατού. Εν συνεχεία κατετέθησαν στεφάνια υπό πολλών αντιπροσωπειών Τ.Ο. της Ν. Δημοκρατίας, της ΕΠΕΝ και εκπροσώπων Συνδέσμων Εθνικής Αντιστάσεως ΕΟΕΑ — ΕΔΕΣ.

Την εκδήλωση παρευρέθησαν και επίμνησαν οι Βουλευτά της Ν.Δ. Ιωαννίνων κ. Θεόδ. Γεωργιάδης και Ελ. Καλλογιάννης, οι Δήμαρχοι Κονίτσης κ. Γουσόγυνης και Δελβινακίου κ. Βίλλης, ο τ. βου-

λευτής και Πρόεδρος της Παλαι. Ενώσεως Εφδέρων ΑΞ) κών κ. Δημ. Ιωάννου στελέχη της Ν.Δ. υπό τον Πρόεδρόν της κ. Άλκημ Λαζάνην, ο πρόεδρος της Πανελ. Ενώσεως Συνδέσμων Εθνικής Αντιστάσεως (ΠΕΣΕΑ) ΕΔΕΣ δικηγόρος κ. Χαρίλαος Τσόγκας, ο Πρόεδρος του ΚΤΕΛ Ιωαννίνων κ. Δημ. Τσόγκας, ο Πρόεδρος των Αποστράτων ΑΞ) κών κ. Στ. Νικόπουλος, ο Πρόεδρος των Αποστράτων Χωρ)κής κ. Αθαν. Ευαγγέλου, εκπρόσωποι Συνδέσμων Εθνικής Αντιστάσεως ΕΟΕΑ — ΕΔΕΣ κ.ά.

Μετά την κατάθεση εψάλη υπό όλων των παρισταμένων ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ και στη συνέχεια εδόθη δεξίωση εις την αίθουσαν του ΕΠΙΣΚΟΠΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ με τας ευχάς του Μητροπολίτη οι προσκυνηταί απεχώρησαν ξαλαφρωμένοι γιατί έκαιαν το χρέος τους.

Ανακοίνωσιν

Λόγω των μεγάλων και συνεχών αυξήσεων των εκδοτικών εξόδων αντιμετωπίζουμε προβλήματα στην κανονική έκδοση της εφημερίδος μας.

Επειδή η «ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ» δεν είναι εμπορική επιχείρηση αλλά επιτελεί υποχρέωσιν ως η μόνη φωνή των αγωνιστών και επειδή υπάρχει γενικότερη κρίση στα οικονομικά των οικογενειών των αγωνιστών, διατηρούμε τη συν

δρομή στις 7.00 δραχμές ετησίως και για όσους θα ήθελαν και μπορούν να ενισχύσουν την προσπάθειάν μας τιμητικήν συνδρομήν 1.000 δραχμών.

Με την ευκαρία υπενθυμίζουμε και παρακαλούμε θερμώς τους συνδρομητάς που οφείλουν παλαιότερα έτη να μας τις αποστείλουν όσο δυνατόν γρηγορότερα.

Προ του Δεκεμβρίου του 1944

Συνεργασία ΕΛΑΣ-Γερμανών

Υπό ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΥΓΕΡΑΚΗ

Βον

«Τον Μάρτιον του 1944, το ισκληρά πιεζόμενο 8ον Σύνταγμα του ΕΛΑΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ συμφώνησε με τις τοπικές Γερμανικές Αρχές αναστολή των εχθροπραξιών για μερικές μέρες για να γίνουν διαπραγματεύσεις σχετικά με την αποχώρησιν ή διάλυση των Ταγμάτων Ασφαλείας. Ο εκπρόσωπος του πολυπονησιακού γραφείου του ΚΚΕ (Τσάκωνας (Πολυχρόνης Πολυχρονιάδης) που υπέγραψε την συμφωνία, καταδικάστηκε σε θάνατον από το Π.Γ. αλλά την εκτέλεση ανέβαλε ο ίδιος ο Άρης επειδή, όπως έλεγε, οι διαπραγματεύσεις κα: ανακαγχές συχνά έχουν χαρακτήρα στρατηγήματος».

Και όμως και αυτήν την συμφωνίαν, δα να περιορισθώμεν μόνον εις το προ της αποχώρησεως των Γερμανών χρονικόν διάστημα, αρνείται και αμφισβητεί η Αρ.στερά.

Αλλά δια την τήρησιν της γενικής, ως ανωτέρω, συμφωνίας δηλ. την ανενόχλητον, εις τας περιοχάς του ΕΛΑΣ, αποχώρησιν των Γερμανών εξ ΕΛΛΑΔΟΣ, υπάρχουν αι ακόλουθοι τρεις μαρτυρίαι: α) οποιαι δεν επιδέχονται αμφισβήτησιν και αποτελούν αδιάσειστον απόδειξιν αυτής.

Η πρώτη μαρτυρία είναι: του ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΑΚΡΙΔΗ (ΕΚΤΟΡΑ), του Επιτελ.κού δηλ. του ΕΛΑΣ και Στρατηγικού ΕΛΛΑΔΟΣ, υπάρχουν αι ακόλουθοι τρεις μαρτυρίαι: α) οποιαι δεν επιδέχονται αμφισβήτησιν και αποτελούν αδιάσειστον απόδειξιν αυτής.

«Εγώ αναφέρομαι στο γεγονός ότι οι Γερμανοί που υποχωρούσαν είχαν κυκλωθεί εκει στη Μακεδονία που μπορούσαν να εξοντωθούν. Κα: η εξόντωση των Γερμανών θα μας έδνε 40—50 κανόνια, και τόσα κανόνια μπορούσαμε να κυριεύσαμε και ν' αναπτύξουμε ανάλογα τη μαχητική ικανότητα και αριθμητική δύναμη της Ο.Μ.Μ. (ομάδας Μεραρχιών Μακεδονίας) και του ΕΛΑΣ γενικά. Αλλά ο Μάρκος Μπακράτζής προτίμησαν να τρέξουν στη Θεσσαλία που μπορούσαν να την έχουν οποιαδήποτε στιγμή στα χέρια τους αντι να εξοντώσουν τις κυκλωμένες Γερμανικές δυνάμεις στην περιοχή τους».

Η δεύτερη μαρτυρία είναι του ΓΙΑΝΝΗ ΙΩΑΝΝΙΔΗ, ο οποίος ήτο ο δεύτερος μετά τον ΣΙΑΝΤΟΝ ηγέτης του Ε. Α.Μ. — Ε.Λ.Α.Σ. και Κ.Κ.Ε.

Ες το βιβλίον του «ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ» αναγράφονται:

«Με Δαταγή του Γενικού Στρατηγείου του ΕΛΑΣ η Ομάδα Μεραρχιών Στερεάς επιτοίμασε σχέδιο δράσεως και συγκέντρωσε δυνάμεις στην περιοχή Αμφίσσης, με σκοπό να καταλάβει την Αμφίσσα, αποκόψει και εξουδετερώσει την οπισθοφυλακήν των αποχωρούντων Γερμανικών στρα-

τευμάτων Κατοχής».

«Τελικά η επιχείρηση αυτή που έπρεπε να γίνει κατά τις 12 με 15 του Οκτώβρη 1944 δεν έγινε (σελίς 531)», και σελίς 308.

Ιωαννίδης: Εκείνο που δεν εφαρμόσθηκε είναι: το χτύπημα εκείνης της μηχανοκίνητης οπισθοφυλακής των Γερμανών...

Αυτό είναι: πολύ σοβαρό. Από εκεί εμείς θα μπάσαμε στην Αθήνα βαρύ οπλισμό και θα μπορούσαμε καλύτερα να πολεμήσουμε τους Άγγλους.

Παπαναγιώτου: Μήπως έχετε υπ' όψη σας και σεις κάτι σχετικά με το γιατί αυτό το σχέδιο ενεργείας τελικά ματαιώθηκε;

Ιωαννίδης: Αυτό που λέει ο Μακρίδης. Δεν έχω υπ' όψη μου άλλο τίποτα, ο Μακρίδης το έμαθε από το Φοίβο Γρηγοριάδη, ότι αυτός, ο Φοίβος μαζί με τον Θύμιο Ζούλα, πήραν προφορική εντολή από τον Σιάντο... Γεγονός είναι: ότι πέτοια επιχείρηση δεν έγινε».

Την τρίτην μαρτυρίαν μας παρέχει ο ΠΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ όστις διεπίστωσε προσωπικώς εκτός των άλλων και: π' ακόλουθα:

«Όταν ήρχισαν οι Γερμανοί να εκκινώσουν την Νοτιοδυτικήν Πελοπόννησον ο ένοπλος ΕΛΑΣ, αντί να κυνηγήσει τους Γερμανούς, που μαζί τους δεν είχε ποτέ συγκρουσθεί στα σοβαρά, μπήκε στις πόλεις που απελευθερώθηκαν αυτόματα με την εκκίνωσιν και ήρχισε τις σφαγές κα: τα βασανιστήρια». (Ν. Ι. ΜΕΡΤΖΟΥ. Τα 10 θανάσιμα μαρτυρήματα του ΚΚΕ σελίς 167).

Η προσβολή των αποχωρούντων Γερμανών εξ Ελλά-

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ ΣΤΟ ΑΓΡΙΝΙΟ

Ο συνεργάτης και διαχειριστής της εφημερίδος μας Αθανάσιος Σκούφης εφραγμαποίησε εις τας αρχάς του έτους διήμερο ταξίδι στο Αργίνο και Μπούκα - Αμφιλοχίας όπου είχε επαφήν και συνεργασίαν με πολλούς αγωνιστάς - συμπολεμιστάς του Ε. Δ.Ε.Σ. σχετικάς με την διάδοσιν και κυκλοφορίαν της εφημερίδος. Ες το Αργίνο συνήλθη και συνηργάσθη με τους Ιωάννην Τσιρώνην, Ηλία Λαϊνάν, Ελευθ. Ξευγένην, Ευστράτιον Ράπον, Γεώργιον Βραχωρίτην, Σπύρον Παρφήρη. Επίσης με τον κ. Ιωάννην Κοντήν από Χρυσοβίτσα - Αστακού ο οποίος είναι και αντιπρόσωπος και ανταποκριτής της εφημερίδος για την περιοχή Ξηρομέρου, καθώς και με τον κ. Βασίλ. Φωτάκη αποτοίμασε σχέδιο δράσεως και συγκέντρωσε δυνάμεις στην περιοχή Αμφίσσης, με σκοπό να καταλάβει την Αμφίσσα, αποκόψει και εξουδετερώσει την οπισθοφυλακήν των αποχωρούντων Γερμανικών στρα-

δος ήτο η βασική και κυρία αποστολή όλων των Ανταρτικών Δυνάμεων της ΕΛΛΑΔΟΣ ως προβλέπετο από το Σχέδιον της Επιχειρήσεως «Κιβωτός του Νώε» του Στρατηγείου Μέσης Ανατολής την οποίαν και όφειλαν να εκπτελέσουν.

Κα: τα μεν τμήματα των ΕΟΕΑ — ΕΔΕΣ, Ν. ΖΕΡΒΑΣ συμμορφούμενα προς την εντολήν αυτήν, τους προηγηθέντας της αποχωρήσεως των Γερμανών μήνας, ανέπτυξαν έντονον δραστηριότητα επιτεθέντα και καταλαμβάντα ισχυρώς οργανωμένας τοποθεσίας, υπό των Γερμανών, ως ΜΕΝΙΝΑ, ΠΕΡΙΟΧΗ ΒΟΡΕΙΣΣΗΣ ΠΙΡΕΒΕΖΗΣ κλπ. και όταν ήρξατο η αποχώρησις παρεμπόδισαν και καθήλωσαν τας κινουμένας εκ Νότου και εκ Πελοποννήσου προς Βορράν Γερμανικάς δυνάμεις δια την μέσω Ηπείρου — Αλβανίας διαφυγήν των.

Περί των αγώνων αυτών των ΕΟΕΑ — ΕΔΕΣ ο ΓΟΥΝΤΧΑΟΥΖ κατά την προμνησθείσαν ομιλίαν του ανέφερε:

«Στην Ήπειρο εξ άλλου, σθεναρές επιχειρήσεις εφένοντο εις πέρας κατά των υποχωρούντων Γερμανών από τις μονάδες του ΖΕΡΒΑ. Τους προξενήθησαν μακρές καθυστερήσεις κα: απώλειες. Τις πρώτες τρεις εβδομάδες του Σεπτεμβρίου η κίνηση των Γερμανικών δυνάμεων μεταξύ Πρεβέζης και Ιωαννίνων είχε ουσιαστικά σταματήσει». (Ομιλία ΓΟΥΝΤΧΑΟΥΖ, έκδοσις βιβλιοθήκης Ε.Μ.Π.Ο.Σ. σελίς 22).

Εν αντιθέσει προς τα τμήματα των ΕΟΕΑ — ΕΔΕΣ, Ν. ΖΕΡΒΑΣ, οι Ομάδες Μεραρχιών Μακεδονίας και Στερεάς του ΕΛΑΣ και αι δυνάμεις του ΕΛΑΣ Πολοποννήσου που απετέλουν το σύνολον των δυνάμεων του ΕΛΑΣ, αντί ΝΑ ΕΠΙΤΕΘΟΥΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΥΠΟΧΩΡΟΥΝΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ, ως όφειλον βάσει της εντολής του Στρατηγείου Μέσης Ανατολής, τους άφησαν ανενόχλητους να υποχωρούν, εφάρμοζον ουσιαστικά την ανωτέρας συμφωνίας και περιεπέλεσαν τα δι' αυτούς αφιεμένα παρά των υποχωρούντων Γερμανών πυρομαχικά κα: οπλισμόν.

Δεόν να σημειωθεί ότι η ποιοτή στάσις των, δηλ. η μη προσβολή των υποχωρούντων Γερμανών, (παρά τα πλεονεκτήματα, τα οποία ως οι ίδιοι ομολογούν θα τους προσέφεραν η κατ' αυτών προσβολή), γεγονός όπερ αποτελεί την αδιαφιλονίκητον απόδειξιν της υπάρξεως και τηρήσεως της μεταξύ ΕΛΑΣ και ΓΕΡΜΑΝΩΝ συμφωνίας, διηκόλυσε και την βασικήν του ΕΑΜ — ΕΛΑΣ — ΚΚΕ επιδίωξιν της διατηρήσεως, ως προελέχθη, ανεπαφών των δυνάμεων των δια την τελικήν ιράσιν της καταλήψεως της ε-ξουσίας.

ΓΕΩΡ. ΛΥΓΕΡΑΚΗΣ

Λίγα λόγια για τον ΔΗΜΗΤΡΗ ΓΚΑΡΑΒΕΛΗ

Από τον ΚΩΣΤΑ ΓΕΩΡΓΙΑΚΗ
Από Κανελλάκι — Πρεβέζης

Αν

Κύριε Διευθυντά,

Ως τακτικός αναγνώστης, φίλος και συνδρομητής της εφημερίδας της μεγάλης μας οικογενείας των αγωνιστών των Εθνικών Ομάδων του ΕΛΕΣ «πέρα» την «ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ» ταν μηνός Νοεμβρίου έ.ε. και διάβασα το υπέροχο κείμενο του συμπολεμιστή Γιώργου Κοντού «Ολίγα λόγια για το Μεγάλο και υπέροχο αγωνιστή Δάσκαλο Δημήτρη Γκαράβελι» και τα όσα του γράφει με συνεκίνησαν ιδιαίτερα. Χρειάζεται πολύς χρόνος στην εφημερίδα για να γράψω και να εξάρω τους αγώνες του υπέροχου αυτού αξιωματικού και αγωνιστή του ΕΛΕΣ Γιώργου Κοντού. Το κείμενο δια τον Γκαράβελι, που είναι ένας ήμος και έπαινος, με παρώθησε να γράψω κι εγώ δυο λόγια και λίγα στοιχεία για τους αγώνες των αγωνιστών των ΕΟΕΑ περιοχής Φαναρίου τα οποία πολύ επιθυμούσε να μάθει ο αείμνηστος Δάσκαλος.

Πράγματι αγαπητέ κύριε Γιώργο Κοντέ θα μείνει αξέχαστη η Μνήμη του και χείλη πολλά τον λένε και μάτια πολλά τον κλαίνε για όσους είχαν την τύχη να γνωρίσουν από κοντά τον υπέροχο και ακάματον αυτόν αγωνιστή και φλογερών πατριώτην Δάσκαλο Μήτσο Γκαράβελι, ο οποίος είχε την άσβεστη φλόγα να συνεχίζει τον αγώνα για τη διατήρηση και πρόοδο της εφημερίδας «ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ», που θεωρούσε ως το μόνο όπλο που απέμεινε να συνεχίσει τον αγώνα των πραγματικών αγωνιστών των θρυλικών ΕΟΕΑ και καθήκον μας όλων είναι να αναστομωθούμε και να βοηθήσουμε με την διατήρηση της εφημερίδας προτού μας κινώσουν τα διάφορα φύλλα των διαστραλιστών της πραγματικής μας Εθνικής Αντίστασης.

Και τώρα εισερχόμενος εις το ταξίδι του αείμνηστου Δημήτρη Γκαράβελι πως επεσκέφθη το καλοκαίρι που πέρασε την περιοχή του Φαναρίου και έφυγε ικανοποιημένος για την αγωνιστική πίστη που συνάντησε μεταξύ των αγωνιστών του Φαναρίου. Προτού πραγματοποιήσει το ταξίδι του αυτό μου απηύθυνε το Μάο 1987 την κάτωθι επιστολή:

Επέγινον αγωνιστικόν γράμμα
Προς τον Γεωργιάκη Κων/νον
εις Κανελλάκι.

Ασφαλώς αγαπητέ μου Γεωργιάκη θα σκέφτηκες ότι ξεχάστηκες από το Δάσκαλο

Γκαράβελι. Παρά ταύτα δεν νομίζω ότι μπορούσες να νοηθείς προς αυτό. Έπραξα αυτό διότι ήθελα να δικαιώσω απόλυτα τας νοήσεις σου και την εκτίμησίν σου για μένα, των αγωνιστικών εκτιμήσεων, λέγοντες σε ένα μέρος της υψηλής δημοσίας επιστολής σου, τόνον ιστορικής και τόνον ιδεατής και νοητής προς ένα Δάσκαλο που έχει γεννηθείρα τη χώρα ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, καταλήγοντας να μεταλαμπαδεύσει την άσβεστον φλόγα των ιερών μας αγώνων στις επερχόμενες γενεές με το μοναδικόν σήμερα όπλον την «ΕΘΝΙΚΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΝ» την φωτιήν των αγωνιστών και δια την χαράν μου αυτήν κι εγώ προβάλλοντες δυο ιστορικά αγωνιστικά κείμενα τα οποία συ με ενέπνευσε με το υψηλόν αυτό γράμμα.

1ον) Τα Κορφοβούνια με τις άσπρες πέτρες στην Ήπειρο Χώρα και,

2ον) Μακεδονία ξακουστή του Αλέξανδρου η Χώρα, τα οποία και διαβάσεις χωρίς να

πάρω καμιά άλλη χαρά από ένα έτερο Συνδέσμο της Ηπείρου Χώρας και τούτο διότι όταν εγώ διάβασα ύστερα την ιδιήν μου γραφή στην «Εθνική Αντίσταση» το Κορφοβούνι, Άρτης, εδάκρυσα τα μάτια μου με το βάρος της αλήθειας της γραφής μου αυτής και ακριβώς ύστερα ξαναδιάβασα το γράμμα σου δικαιώνοντας το εγώ μου μέσα στο κατάδυτον της ψυχής μου για τα δυο μεγάλα πελάγη η Ήπειρος Χώρα και η Χώρα του Αλέξανδρου η Μακεδονία την οποία θα διαβάσεις σε όλον ης να δικαιώσω έτσι και τη δική σου γραφή με το γράμμα σου αυτό στην Εθνική Αντίσταση καθώς και με ένα άλλο γράμμα του ήρωα σε πίστη και ιδέα Διευθυντή μας Προκ. Δόκο με δίπλα του το αγωνιάρ της Εθν. Αντίστασης Θανάση Σκούφη.

Γεωργιάκη Κώστα, Πρόεδρε του Συνδέσμου Εθν. Αντιστάσεως Κανελλακίου — Ηπείρου Χώρας δεν τελειώνω εδώ. Προσεχώς που θα έλθω στα Γιάννινα το βράδυ εκείνο θα είμαι στο Κανελλάκι κοντά σου, εκεί θα σφίξω το χέρι σου μόλις θα ξεκινήσει σε δύσκολους χρόνους και μαζί σου ύστερα ενσταλάξω ιστορικούς αγωνιστικούς προς Νεράϊδα τόπους.

Σας φιλώ όλους αγωνιστικά

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΚΑΡΑΒΕΛΗΣ

Δάσκαλος και επίτιμος ΠΕΣΕΑ

Δυτ. Μακεδονία Γ. Αρχ.

Χ'ΕΛΕΣ Ξηροβουνίου

ΤΟ ΑΝΤΑΡΤΙΚΟ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Ο αφοπλισμός του Κωστόπουλου και η διάλυσις του Βλάχου

Βον

Υπό ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ, Ιατρού

Κατά το τέλος του 1942 εμφανίζεται ο Συνταγματάρχης Σαράφης στον Κωστόπουλο, τον στέλνει σε μένα, και τον φέρνει σε επαφή με τους αξιωματικούς Βλάχο και Καραποστόλη να βγουν κι αυτοί στο αντάρτικο.

Δεν το δέχονται ισχυριζόμενοι πως ακόμα δεν ήτο καιρός. Κατά τη γνώμη μου όμως η άρνησις των ήταν γιατί Σαράφης και Κωστόπουλος ήταν κινήματα του 1935 και αυτοί ήταν νομιμόφρονες. Αποδείξεις τούτου είναι πως ο Βλάχος βγήκε κι αυτός με ομάδα δική του και με καλή δύναμη αξιωματικών όπου δε να οργανωθεί πήγε στο Μοναστήρι της Γκούρας για να είναι υπό την προστασία του Κωστόπουλου.

Ο Σαράφης παρέμεινε τρεις μέρες στο σπίτι μου, ακούοντας δε από το ράδιο το φόνου του Τσιγγάντε αναστατώθηκε και αποφασίσαμε να έλθουμε σε επαφή με το Ζέρβα, αναβαίνοντας στην Ήπειρο μαζί. Ορίσαμε τη μέρα της αναχώρησής μας, με εκίνησε τη μέρα βρέθηκε με αποστολή στα Τρίκαλα, οπότε βρίσκει την ευκαιρία ο Κατσάντης, αριστερός δάσκαλος, υπαποστήτης και συγγενής του Κωστόπουλου, να ανέβει αυτός στην Ήπειρο με το Σαράφη.

Δεν ξέρω αν στα αρχεία του Στρατηγού μας Ζέρβα, αναφέρεται η συνάντησή αυτή. Πιστεύω όμως πως αυτή η συνάντησις παρουσία του Κατσάντη, συντόμεψε το χρόνο της διαλύσεως του Κωστόπουλου.

Ο Σαράφης ήταν αρχομάνης και στην αρχή ο ΕΛΑΣ τον κατηγορούσε πως πριν ανέβει στον Κωστόπουλο, συναντήθηκε στη Λάρισα με τους Ιταλούς, μεγάλο ψέμα, και τον αποκάλυψαν προδότη άσχετα αν στο τέλος μετά τον αφοπλισμό του Κωστόπουλου τον έκαναν αρχηγό.

Για μένα ο Σαράφης έγινε κομμουνιστής όταν βρέθηκε στον ΕΛΑΣ. Ήθελε να διοικήσει τη χώρα μας, και νόμιμα αφού δεν υπάρχει άλλη οργάνωση του δινόταν η ευκαιρία μέσω του ΕΛΑΣ. Άλλωστε αυτό έκανε και με το κίνημα του 1935, που δεν ειδοποίησε τον Πλαστήρα να κατέβη εγκαίρως στην Ελλάδα, και να εκμεταλλευθεί αυτός το κίνημα.

Εν τω μεταξύ στο Μουζάκι καταφθάνουν συνέχεια καθοδηγητά του ΕΑΜ, προσπαθώντας να καταρρίψουν το φρόνιμα των πολλών. Δολοφονούν τον υπολοχαγό Γάζαλη και τον αξιωματικό Γιώργο Παζιό και άλλους πολίτες δια να τρομοκρατήσουν τον κόσμο.

Αφοπλίζουν τρεις αντάρτες του τμήματος Πορτίης. Ανεβαίνουμε στο Αρχηγείο τους και αρνούνται να μας τα επιστρέψουν. Ζητώ από τον καπετάν Μπουκουβάλα να με πει πως χαρακτηρίζει όσους δεν είναι με το ΕΛΑΣ. Αρκέστηκε να με κοιτάξει στα μάτια και να μου δώσει την απάντηση ύστερα από μήνες που αφοπλί-

στηρα από μήνες που αφοπλίστηκε ο Κωστόπουλος και βρέθηκαν κρατούμενος. Να η απάντησής του. Γιατρέ σου χρωστάω μια απάντηση από παλιό κόπο: δεν είναι με το ΕΑΜ—ΕΛΑΣ είναι προδότης. Εν τω μεταξύ στην περιοχή μας επικρατεί αναβρασμός. Όλοι μας φοβούμεθα πως θα έχουμε επιλοκές, ύστερα από τη μεγάλη Τρομοκρατία και τις εκτελέσεις που κάνουν.

Ζητούμε από τον Κωστόπουλο και στέλνει στο Μουζάκι το τμήμα που Γκέκα στην περιοχή μας.

Το κλίμα επεφορτώνεται και θετικές πληροφορίες φέρνουν την απόφαση του ΕΛΑΣ να αφοπλίσει τον Κωστόπουλο. Τις πληροφορίες μου και τους φόβους μου τα μεταβιβάζω στον Κωστόπουλο με αυτός, με το ξερό κεφάλι του, μένει ισαυγύνητος. Στέλνει ένα τμήμα με τον Πατσιαντζή που μπαίνει στην Καλαμπάκα για την ανύψωση του ηθικού των κατοίκων ενώ, ο Γκέκας με το τμήμα του και την ομάδα Πορτίης σταματάει το τράινο Καλαμπάκας — Φαρσάλων στο Σταθμό Φανάρι - Μαγούλα υψώνοντας την Ελληνική Σημαία. Ιταλοί στρατιώτες που ήταν στην αμαξοστοιχία κρύβονται κάτω από τα καθίσματα ζητώντας την προστασία των Ελλήνων. Ο Ε.Λ.Α.Σ. δεν ασχολείται με τους Ιταλούς αλλά με την προετοιμασία του αφοπλισμού του Κωστόπουλου. Κάποιος από το Μαυρομάτι, που παρευρέθηκε στο Συμβούλιο του αρχηγείου του ΕΛΑΣ στο Μοναστήρι μου προδίδει το μεγάλο αυτό μυστικό και την έλευση του Κόζακα.

Τον κατατοπίζω με γράμμα μου δια την απόφαση του αφοπλισμού και τον συναντώ όταν πήγαμε με την ομάδα της Πορτίης που συναντηθήκαμε με τον Κόζακα, με αυτός μένει ασυγκίνητος μη πιστεύοντας πως Έλληνες θα χτυπήσουν Έλληνες. Αι τούτες εκτελέσεις στην περιοχή μας τον αφήνουν αμετακίνητον στην απόφασίν του να πηγαίνει στο Βοννέο που κρατούσαν τον Κώστα Αντωνόπουλο αξιωματικό. Ήθελε να τον ελευθερώσει και να ζητήσει από τον ΕΛΑΣ την συνεργασίαν.

Περνώντας από το Μουζάκι την 1η Μαρτίου στρατοπεδεύει έξω από το σπίτι μου όπου να ξεκουρασθούν οι άνδρες του. Μέσα στο σπίτι γίνεται πάλι συζήτηση για τον αφοπλισμό του.

Δεν παραδέχεται τίποτε στην περιοχή στην παλληκαριά του. Ο αλησμόνητος Γκέκας, προσεσθάνομενος ίσως το τέλος του, με παρακαλεί να επιμείνω τουλάχιστον να αφήσει αυτόν για ασφάλειάν μας και ούτε αυτό το αποδέχεται. Είναι απορίας άξιον πως με τα τόσα ντοκουμέντα που υπήρχαν δια τον αφοπλισμό του πήγε στη φυλιά του λύκου χωρίς να λάβει μέτρα ασφαλείας. Η στενοκεφαλιά του

στάθηκε αιτία να σκοτωθούν τόσα παλληκάρια στο Βοννέο: να χαθεί ολόκληρη η Θεσσαλία.

Παρέμεινε το τμήμα του Βλάχου στον Ελληνόπυργο όπου καταφθάνει ο Γερακινάκης με τον Καλομάγειρο που ξεφυγαν από το Βοννέο. Με το τμήμα του Βλάχου ανεβαίνουμε στον Άγιο Βηρσάριο μήπως βρούμε οπλισμό και πιστρέφονται δια το Πορτί μας επιτίθεται ο Κόζακας χωρίς απώλειες φθάνουμε στο Πορτί με δυο αιχμαλώτους του Κόζακα.

Γιαίρνομε απόφαση να φύγει όλο το τμήμα το πρωί δια το ΖΕΡΒΑ, με τη νύχτα έρχεται ο Απόστολος Καραλάνης, νεαρός τότε, και τώρα ανάπηρος αξιωματικός και μας πληροφορεί πως έρχεται

Όλη η αλήθεια για το Γοργοπόταμο

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 4η ΣΕΛ
να αποφευχθεί κάθε σύγκρουσις καθ' οδόν με Ιταλούς. Παρ' όλα αυτά υπήρξε και λόγω του καιρού και λόγω της παρουσίας Ιταλικών στρατευμάτων εις Ακαρνανίαν, τα οποία μας παρεκλούθουν κατά πόδας, περιπετειώδης. Εδέξα να ακολουθήσωμεν την οροσειράν των Αγράφων και από διαφόρους ατραπούς να φθάσωμεν την 8ην Δεκεμβρίου εις Γάβροβον. Την 15 Δεκεμβρίου η υπό τον Έντυα ποστολή ανεχώρει δια Σπλάντζαν, συνοδευμένη από ομάδα φρουράς του αρχηγείου μας, με η διαπαγή όμως ανεστάλη και ύστερα από μίαν εβδομάδα παραμονής εις Σπλάντζαν, η αποστολή επανήρξετο εις Σκουληκαριάν, την 1η Ιανουαρίου 1943.

Αυτή είναι η σύντομος και

ΘΑΝΑΤΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Απεβίωσε εις Κεραμάτες — Άρτης την 17 Ιανουαρίου 1988 ο αγωνιστής ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ υιός του οπλαρχηγού Διοκλητού Τμήματος του ΕΛΕΣ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΒΟΤ'ΔΑΡΟΥ.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ

ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ

Απεβίωσε στο Αστροχώρι — Άρτης ο ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ υιός του συμπολεμιστού — αγωνιστού Λάμπρου Σταμούλη ο οποίος εσφαγίσθη το 1947 από τους Κομμουνιστοσυμμορίτες.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΙΑΠΗΣ

Πέθανε στη Λυκοστάνη — Πολυλόφου Ιωαννίνων ο καλός πατριώτης και έντιμος νοκομάρχης ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΙΑΠΗΣ. Η Εθνική Αντίσταση εκφράζει στους οικείους των ανωτέρω αποβιωσάντων θερμά συλλυπητήρια.

το τμήμα του Λοχαγού Ανδρούτσου (Δάσκαλος Παπαδόπουλος) από το Μουζάκι.

Τότε ο Βλάχος αποφασίζει να φύγουν όλοι την ίδια ώρα για το Ζέρβα, πέφτει σε ενέδρα του Κόζακα έξω από το χωριό με ένα θύμα το χωροφύλακα Γκίκα και αυτοδολύεται.

Μετά τη συμφωνία του Λιασκόβου πάλιν ο Βλάχος σχηματίζει νέο τμήμα, με αυτή τη φορά στο Μοναστήρι Αγία Τριάδα Δρακότρυπος διαλύεται από τον ΕΛΑΣ και η Θεσσαλία ολόκληρη μένει στα χέρια του ΕΛΑΣ.

Για την περιπέτεια τη δική μου με τη σύλληψή μου από τον ΕΛΑΣ σε άλλη ανταπόκριση.

Μουζάκι - Νοέμβριος 1987

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

Ιατρός - αγωνιστής του ΕΛΕΣ

ακρίβης αφήγησις της επιχείρησης του Γοργοπόταμου.

Η αφήγησις και τα θετικά εξ αυτής αποτελέσματα είναι γνωστά. Δια τον Εθνικόν Αγώνα ήταν, τρόπον τινά, η Αγία Λαύρα του 1821. Δια τας επιχερήσεις της Αφρικής ήτο θετική συμβολή, διότι ημπούσε την Γερμανίαν να στείλει 48 συρμούς κατά 24ωρον, πλήρεις πολεμοφοδίων εις Αφρικήν μέσω Αθηνών.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΘΑ ΚΡΙΝΕΙ

Πως όμως και υπό ποίας συνθήκας έλαβε χώραν η επιχείρησις αυτή δεν είναι γνωστά. Και το ΕΑΜ δια μας εντατικής του προπαγάνδας, ηθέλησε να παρουσιάσει την επιχείρησιν ταύτην ως έργον δικόν του. Το Στρατηγείον Μέσης Ανατολής, η Ελληνική Κυβέρνησις, οι κάτοικοι της περιφέρειας, οι αντάρται και του ΕΑΜ και του ΕΛΕΣ, Αγλική Στρατιωτική Αποστολή, όλοι γνωρίζουν τας συνθήκας υπό τας οποίας η επιχείρησις αυτή έλαβε χώραν.

Άνευ του Ζέρβα και των ομάδων του, η ανατίναξις του Γοργοπόταμου δεν θα εγίνετο. Η έπασις της συμβολής του ΕΑΜ περιγράφεται ανωτέρω. Ούτε περισσότερο, ούτε αλιγώτερον. Το ΕΑΜ δύναται δια του τύπου του να ισχυρίζεται ό,τι θέλει. Η ιστορική αλήθεια όμως μένει ιστορική αλήθεια. Την σταύριον της ανατίναξεως της γεφύρας του Γοργοπόταμου, οι Ιταλοί ανέβηρον επί του ερεπωμένου φυλακίου της γεφύρας μίαν πινακίδα, ανηρτημένην με την εξής επιγραφήν: «Εις οίονως άρματος. Μάχεσθαι περί Πάτρης. Ζέρβας». Είχεν ανηρτηθεί από τον υπολοχαγόν Μυριδάκη, κατ' εντολήν του Ζέρβα.

Τον οίονόν τούτον τον εκρατήσαμεν υψηλά μέχρι σήμερα. Χωρίς θορύβους, χωρίς διατροφάς της αλήθειας. Η ιστορία θα κρίνει. Η παραμόρφωσις είναι πάντοτε εις βάρος εκείνων που την επιχειρούν. ΚΟΜΗΗΝΟΣ ΠΥΡΟΜΑΓΛΟΥ»

Ο ΛΥΤΡΩΤΗΣ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ ΤΟ 1947—48

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

τ. Διοικητής Συντάγματος ΕΟΕΑ-ΕΔΕΣ. Βουλευτής
και Διοικητής του Συν)τος Χωροφυλακής εξ εδελοντών 1947

Αυτός που έφυγε για πάντα

Πέρασαν 40 χρόνια που η μαρτυρική Κόνιτσα ελυτρώθηκε από μίαν ηθοποιομορική καταστροφή και εις την οποίαν συνέβαλε τα μέγιστα ο αείμνηστος Α. Παπαδόπουλος και αποφεύχθη μία Εθνική συμφορά.

Το 24ον τάγμα επανακάμψαν εκ Θεσσαλίας όπου με το 23ον τάγμα είχαν συντρίψει τους συμμορίτες περί τα μέσα Νοεμβρίου 1947 εγκατεστάθη εις Κήπους Ζαγορίου έθα κατά το πρώτο δεκαήμερο του Δεκεμβρίου διετάχθη επειγόντως να μεταβεί προς Δελβιανάκι το οποίον είχαν καταλάβει οι συμμορίται. Εκεί τάγμα στρατού είχαν καταλάβει μικρά υψώματα, εδίοποιε όμως το μεγάλο, η Ρονίτσα, το οποίον κατείχον οι συμμορίται συνεπώς εχρειάζοντο μεγάλες θυσίες δια την κατάληψίν του.

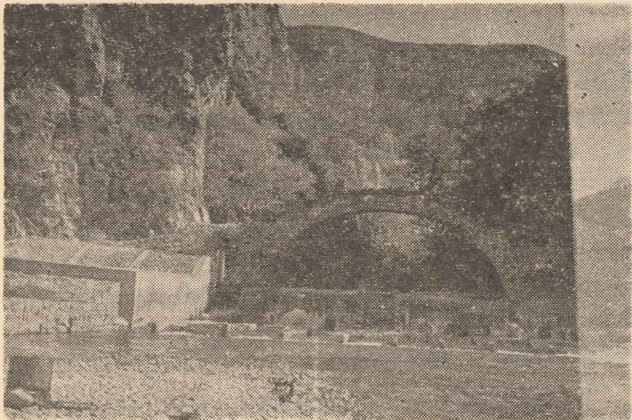
Ένα βράδυ μ' εκάλεσε στη σκηνή του ο διοικητής του γάμματος κ. Δ. Ιωάννου λέγοντάς μοι να κάνω μίαν αναγνώριση δυτικάς του Δελβινακίου' εδεώρησα σκόπιμον να γίνει αυτή μετά τα μεσάνυχτα ώστε πυχόν φυλάκιστων συμμοριτών να τα αφινιδιασω' έτσι λοιπόν ο γράφων ξεκίνησε 2 η ώρα τα μεσάνυχτα με ολοφώτινο φεγγάρι φθάνοντας στο άκρον του χωριού δυτικά όπου και παρακολουθώ μία τραγική κατάσταση: Φωνές και κλαυθμοί ακούγονται, και όπως μου ανέφεραν αργότερα, οι συμμορίται συνελάμβανον τους εθνικοφρόνες άνδρες και τους οδηγούσαν προς Αλβανίαν. Εδώ ο γράφων θα έπρεπε να πιστρέψει, ότι η αποστολή του είχε λήξει, όμως δεν το έπραξα' εσκέφθην τι μπορεί να προσφέρω στον κόσμο αυτόν για να σώσω όσο το δυνατόν περισσότερους. Βαδίζω προς τα νότια και φθάνω στο τέλος του χωριού όπου και ξεμερύνει απέναντί μου ο δημόσιος δρόμος έως διακόσια μέτρα και βλέπω φάλαγγα πολλών με μεταγωγικά και ανάμεσά τους συμμορίτες δίνω εντολή στους άνδρες μου να βάλουν ριπές με όλα τα αυτόματα και αυτοματικά φηλά από τη φάλαγγα και εδω έγινε το θαύμα.

Οι συμμορίται αφινιδιασθήσαν εγκατέλειψαν την φάλαγγα και ετράπησαν εις φυγήν και οι πολίται επιστρέφουν στα σπίτια τους' όλοι τους με ενθουσιάζονται και κλαίει από τη χαρά τους που έσωσαν τη ζωή τους είτε από εκτέλεση είτε από αιχμαλωσία. Αλλά, το ποιο σπουδαιότερο είναι ότι και το τάγμα συμμοριτών που κατείχε το ύψωμα Ρονίτσα το εγκατέλειψε αμέσως φοβούμενον υπερφαλλάγησιν και απεσύρθησαν προς Κασσιδιάρη' εκεί το 24ον τάγμα με τημματα στρατού συνάπτουν ισκληρές μάχες και οι συμμορίται μετά από βαριές απώλειες εγκαταλείπουν τον Κασσιδιάρη.

Στις 25 Δεκεμβρίου το τάγμα διανυκτερεύει στον Παρακάλαμο και την επομένη να μεταβεί εις Ιωάννινα δια την παράδοση του οπλισμού του θεωρηθέν ως απολυτέον και τούτο λόγω πολιτικής αντιζηλείας. Τη νύχτα όμως οι συμμορίται ανατίναξαν τη γέφυρα των Αγίων και όλα τα επικαιρα σημεία των δρόμων που Καλπακίου να συνεχίσει τον αγώνα εν όψει των νέων εξελίξεων. Φθάνοντας στη γέφυρα η οποία είχε καταστραφεί, της έχει απομείνει όμως ένα πλευρό της έως 0,30 εκ., και ο γράφων περνά πρώτος, τον ακολουθεί ο 2ος λόχος και μόλις έχει τελειώσει φθάνει εκεί σύνδεσμος της Ταξιαρχίας δια να ήδη τη γέφυρα προσκρούει το δικυκλο στη νάρκη και ανατινάσσεται στον αέρα επτά νεκροί και τραυματίαι· έτσι οι υπόλοιποι λόχοι αλλάζουν πορεία και βαδίζουν από τους πρόποδες των Δολια-

να βρεθεί σε διμέτων αγώνων' όλοι οι άνδρες ευρίσκοντο με το δάκτυλο επί της σκανδάλης έδωσα το σύνθημα πυρός και τα καταιγιστικά πυρά αφινιδιασαν τους συμμορίτες και ετράπησαν εις φυγήν, βοηθούμενοι βεβαίως και από το ολοφώτινο φεγγάρι' το πρωί έφθασε εκεί ο Αλέκος Παπαδόπουλος και του ανέφερα τα γεγονότα ήμουν βέβαιος για τα σατανικά τους σχέδια μου λέγει και συνεχίζει. Μαντεύω την πτώση της Κονίτσης εάν δεν μπούμε μέσα το δυνατόν γρηγορώτερα, αλλά οι Ρωμιοί δεν βάζουν ακόμα μυαλό και όταν θα βάλουν θα είναι αργά' ζήτησα την εντολή από τον Ταξίαρχο να εισβάλω μόνος μου με το τάγμα και μου είπε πήγαινε αρκεί να μην ξέρω εγώ. Ο στρατηγός μου είπε περιμένει ενισχύσεις.

Σημερώνοντας η 31η Δεκεμβρίου ο Α. Παπαδόπουλος καλεί το τάγμα σε συγκέντρωση

ΠΑΛΑΙΑ ΓΕΦΥΡΑ ΑΔΟΥ ΚΟΝΙΤΣΗΣ: Από το σημείο αυτό εισήλθε πρώτο στην Κόνιτσα το 24ο εθελοντικό Σύνταγμα Χωροφυλακής που Διοικητής του ήταν ο αείμνηστος ΑΛΕΚΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

νών' βρίσκομαι λοιπόν σε δυσχερή θέση με το λόχο στον κάμπο Παρακαλάμου με διάταξη μάχης βαδίζω ολοταχώς προς Χάνι Γκαρκαζή και καταλαμβάνω το πρώτο ύψωμα εκεί που βρίσκεται το αγάλμα του φαντάρου με την κάπα στο απέναντι ύψωμα είναι οι συμμορίται και δέχομαι μπροστά μου ριπή οπλοπολυβόλου και με την παρέμβαση ενός όλμου καταλαμβάνω και αυτό το ύψωμα εκεί ένα γενναίο παλικάρι Ν. Αγκάς από Λογγάδες Ιωαννίνων μου λέγει: (καπετάνιε είσαι τραυματισμένος) βαδίζω το μπερέ μου και είμαι τριπίος η χλαίνη χιτώνιο πουλόβερ πουκάμισο και φανέλλα όλα τρίπια ουδέν όμως στην ομοπλάτη μου. Την επομένη το τάγμα βαδίζει προς Βίγλα — Γεροπλάτανο προς ενίσχυση του ηρωϊκώς μαχόμενου 581 τάγματος. Εκεί καταφθάνει ο Α. Παπαδόπουλος λόγω ασθενείας του Δ. Ιωάννου' επ' θεωρεί τις θέσεις των τάγματος πέρασε και μου λέγει τον γράφοντα και μου λέγει επί λέξει: «Σωτήρη βρίσκεσαι σε επικίνδυνες θέσεις σου έχω όμως εμπιστοσύνη...» και πράγματι προφήτευσε: περί την 3ην μεταμεσονύκτιον ώραν φάλαγγα συμμοριτών σε απόσταση 200 περίπου μέτρα περνά από μια χωραφιά πιθανόν να υπερφαλλάγησιν το τάγμα και τις πρώιμες ώρες

και λέγει στους άνδρες: παιδιά βραδυόν σήμα από την Κόνιτσα αναφέρει, ότι η φρουρά δεν αντέχει πλέον, ο στρατός έχει τα χέρια δεμένα, ό-σοι θέλετε ακολουθήστε με: ουδείς είπε Όχι.

Με ανάντυξιν μάχης κατέρχεται το τάγμα προς γέφυραν Βοϊ'δομάτη αφού προηγουμένως είχαν εξουδετερώσει κάθε αντίσταση των συμμοριτών των άνωθεν των υψωμάτων Γορίτσας με όλας τας διατάξεις μάχης προχωρεί ακάθεκτα προς τους πολιορκούμενους ακολουθεί και το τάγμα Αυγεράκη. Φρικιαστική η εκόνα της πόλεως από τη μέση της Κονίτσης και προς τα κάτω, πτώματα των εκατέρωθεν μαχόμενων. Πόσο άλλο θα άντεχε!

Λαέ της Κονίτσης, Η τύχη σου κρεμόταν σε μια κλωστή αρχικής εσώθης όμως, χάρις στην ψυχραιμία και αποφασιστικότητα του Αλεξάνδρου Παπαδοπούλου και ε ά ν μ η ο υ τ ο ς θα ε-γνώριζες την σφαγή της Σμύρνης και του Μεσολογγίου. Βεβαίως η κυβέρνησις είχε χρέος να ανακαταλάβει την πόλιν αλλά δεκάδες εκατοντάδες άνδρες θα έπλητον εντός και εκτός της πόλεως και το αίμα θα έφτανε και μέχρι τον Αώο ποταμό γράφοντας έτσι έναν νέον Γολγοθά και η διπλή αυτή συμφορά α π ο φ ε ύ χ-

Όλη η αλήθεια
για το ΓοργοπόταμοΒον
ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΒΛΕΨΙΝ
ΤΟΥ ΖΕΡΒΑ Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

Την 6.30, τα τμήματα ετίθεντο εις κίνησιν, υπό πυκνήν ομίχλην και υπό το επερχόμενον σκότος ήρχισαν να κατέρχονται τας κλίσεις της Οίτης προς τον Γοργοπόταμον, ο οποίος εφυλάσσετο υπό δυνάμεις Ιταλικού τμήματος εκ διακοσίων και πλέον ανδρών. Τέσσερα μόνυμα πολυβολεία από μπετόν αρμέ ήσαν εγκατεστημένα, δύο από μία και δύο από την άλλη πλευρά της γεφύρας. Υπό την γέφυραν άλλα τέσσερα πολυβόλα εφύλασσον τον ρουν του ποταμού. Επί της αριστεράς πλευράς (προς την Λαμία), δύο σειραί συρματοπλεγμάτων και τάφρος βαθεία εκάλυπτεν την γέφυραν. Άλλα πολυβόλα και α-φθονία οπλοπολυβόλων την υπερήσχιζον.

Επί κεφαλής των τμημάτων της αριστεράς όχθης, ήτο ο υπολοχαγός Παπαχρήστου. Άπαντα τα τμήματα της πλευράς αυτής ανήκον εις τας Εθνικάς Ομάδας του Ζέρβα. Το τμήμα του Ανθ)γού Πετροπουλάκη είχε την εντολή της δεσδύσεως δια των συρματοπλεγμάτων, προ της ενάρξεως της επιθέσεως εις τρόπον ώστε, τα πολυβολεία να εξουδετερωθούν από της πρώτης στιγμής.

Επί κεφαλής των τμημάτων της δεξιάς όχθης, εκ της κατευθύνσεως της γεφύρας Παπαδίας, ήτο ο υποπιστοτής του Ζέρβα, υπ)γός Μυριδάκης. Ο τελευταίος είχαν υπό τας διαταγάς του και τμήματα του ΕΑΜ εξ είκοσι πέντε ανδρών υπό τον υπ)γόν Αγραφιώτην (Κωστούλαν). Εις την επιχείρησιν ελάμβανε μέρος και η εξ 6 ανδρών ομάς που λη-στού Καραλίβανου, ο οποίος εζήτησε να συμμετάσχει δια να εξιλεωθεί από το παρελθόν του έναντι της αγγλικής αποστολής. Μια περίπολος υπό τον υποφαινόμενον, εκ δεκά ανδρών των Εθνικών Ομάδων, εκάλυπτεν εγγύς της γεφύρας την από Λαμίας οδόν και δι' ενός πολυβόλου, του

ο η χάρις στη γενναίωσυχία του μεγάλου εκείνου ανδρός. Όμως η Κόνιτσα εστάθη επιλήσιμων και α-γνώνιμων προς αυτόν προ-τομή θα έπρεπε να του είχε στηθεί δεν είναι αργάς το πράξε: και σήμερον.

Λαέ της Κονίτσης, Αναλογίσου τι έπραξαν αυτοί οι Εθνοπροδότες οι δολοφόνοι της Β. Ηείρου οι σφαγείς του λαού της υπαίθρου: και αντί να λάβουν όξος και χολήν από το κράτος, έλαβον το Μάνα μετάλλα ανδρείας μετονομασίες οδών και πλατειών σε ονόματα αρχηγών, οδών και των (εθνικών αντιστάσεων) ως εφάμιλλον εποιοίαν του 1821 αίσχος μεγάλο!!!

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ
τ. οπλαρχηγός ΕΟΕΑ ΕΔΕΣ

μόνου, θα παρημποδίζε την κίνησιν επί της γεφύρας.

Ετέρα περίπολος υπό τον Αλέκο Ζέρβα, εκάλυπτε την ανάντη κατεύθυνσιν του ποταμού. Δύο μικραί ομάδες του ΕΑΜ, συνοδευόμεναι από Άγγλους αξιωματικούς και στρατιώτας, είχαν την εντολήν να καλύψουν προς Λαμίαν και Παπαδάν την σ.δηροδρομικήν γραμμήν και να ανατινάξουν ταύτην.

Το συνεργείον ανατινάξεως υπό τον Συν)ρχην Τομ, αποτελείτο από άλλους πέντε Άγγλους αξιωματικούς και στρατιώτας ενισχυμένους με άνδρας των Εθνικών Ομάδων, ειδικώς εκπαιδευθέντας υπό των Άγγλων δια την επιχείρησιν ταύτην.

Ο ΖΕΡΒΑΣ μετά του Ταξίαρχου Έντυ, του Συν)χου Κρίς και του Άρη, ευρίσκετο εις πενήντα μέτρων απόστασιν επί ενός λοφίσκου, απ' όπου και διηύθυνε την επιχείρησιν.

Η ΑΝΑΤΙΝΑΞΙΣ
ΤΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ

Όρα επιθέσεως είχαν ορισθεί η 11η νυκτερινή. Τα τμήματα έπρεπε να έχουν καταλάβει τας θέσεις των το αργότερον την 10.30'. Εντός βαθυτάτου σκότους και παχυτάτης λάσπης, η κάθοδος υπήρξε δυσκολωτάτη, διήρκεσε 4 και ημίσειαν ώρας. Την 11ην παρά τρία λεπτά ηκούσθη ο σ.δηροδρομικός συρμός ερχόμενος εξ Αθηνών. Όλοι επιστέφασαν ότι ο συρμός θα απεκλείετο επί της γεφύρας και κάποια αγωνία ήρχισε να μας συνέχει. Ευτυχώς, βραδύς αλλά ανενόχλητος, διήλθε την γέφυραν εις τας 11.05'.

Την 11.07' ήρχισε ταυτόχρονος η επίθεσις από όλας τας κατευθύνσεις. Ο αφν)δ)σμός όμως απέτυχε και τούτο λόγω της διειλεύσεως του συρμού. Η γέφυρα έπρεπε να καταληφθεί εξ εφόδου.

Το υπό του Συνταγματάρχου Τομ συνεργείον ανατινάξεως αντί να αναμείνει την κατάληψιν της γεφύρας και αρχίσει την εργασίαν της καταστροφής, με αυτοθεσίαν και πολυμερή δεξιότητα, υπό τα πυρά των εχθρικών πολυβόλων και χειροβομβίδων, ήρχισε την τοποθέτησιν των εκρηκτικών υλών. Εργασία λεπτή και δυσκολωτάτη, δεδομένου ότι η γέφυρα είχε υποστεί αλλαγάς και έπρεπε η δυναμίτις να αναπροσαρμοσθεί. Δι' αγκύσεως της επιθέσεως, ο ταξίαρχος Έντυ κατήλθεν και παρακολούθησεν εκ του πλησίον την εργασίαν της ανατινάξεως.

Την 11.30' τα υπό τον Μυριδάκη τμήματα κατέλαβον την μίαν πλευράν της γεφύρας. Την 12ην ακρ)β)ς, και η έτέρα πλευρά εξακαθρίζετο και η γέφυρα καταλαμβάνετο πλήρως. Περ) τους εκατόν Ιταλοί, αξιωματικοί και στρατιώται εφονεύοντο ή συνελάμβανοντο. Οι υπόλοιποι διέφυγον προς ένα εργοστάσιον α-

σετυλίνης, εργοστάσιον απέχον περί τα 500 μέτρα προς την γέφυραν της οδού Λαμίας - Αθηνών.

Μέρος των ανταρτών έπαιρνε ιματισμόν και άρβυλα από τους φονευθέντας Ιταλούς. Οι περισσότεροι από τους αντάρτας, λόγω της μεγάλης πορείας από Γάβροβον μέχρι Γοργοπόταμου, την πορείαν από Μαύρο Λιθάρι εις Γέφυραν την έκαμαν μέσα εις τα χιόνια γυμνόποδες.

Την 1.45' της 26ης ανετινάσσοντο τα τόξα και όλον το σιδηρούν συγκρότημα της γεφύρας. Θέσμαι γραφικώτατον και άγριον. 240 οκάδες δυναμίτιδος εχρησιμοποιήθησαν.

Την 2.25' ανετινάσσοντο τα υπόβαθρα της γεφύρας. Ακριβώς την στιγμήν όπου μια θωρακισμένη ατμομηχανή με ένα θωρακισμένο βαγόνι κατέφθανον εκ Λαμίας και σταματούσαν εις το χείλος του ποταμού. Η θωρακισμένη ατμομηχανή, μολονότι εδέχθη τα πυρά της ομάδος που εκάλυπτε την από Λαμίας κατεύθυνσιν, κατόρθωσε να φθάσει μέχρι της γεφύρας.

Την 2.30' εδίδετο από τον Ζέρβαν το σημείον αποχωρήσεως και τα τμήματα ήρχισαν να ανερχονται προς την Οίτην.

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Την 25ην, τα τμήματα δε-νυκτέρευσαν εις το Πριόνι. Την 27ην, υπό βροχήν, έφθασαν εις Μαύρο Λιθάρι. Καθ' οδόν προς Μαύρο Λιθάρι, πληροφοροείτο ο Ζέρβας ότι ο Άρης ητοίμαζε πραξ)κόπημα εναντίον της ζωής του Ζέρβα, με σκοπό την δάλυσιν των Εθνικών Ομάδων. Πως απεσοβήθη τούτο εις Μαύρο Λιθάρι, είναι άλλο ζήτημα και δεν αφορά την παρούσαν αφήγησιν.

Την 29ην, προετοιμασία δι' επάνοδον εις Βάλτον. Θα μας ηκολούθει ολόκληρος η αγγλική αποστολή. Ο Ταξίαρχος Έντυ ηρνήθη να αφήσει ως σύνδεσμον, αξιωματικόν του Στρατηγείου Μέσης Ανατολής, έστω και έναν υποξιωματικόν. Και τούτο, δι' ότι εμμέσως τας ομάδας του ΕΑΜ, δι' ότι όχι μόνον δεν συνηργάσθησαν μαζί του δια την επιχείρησιν του Γοργοποτάμου, αλλά και αντέδρασαν προς τούτο μέχρι της αφίξεως των τμημάτων Ζέρβα και μέχρι της τελευταίας στιγμής όπως εξεθέσαμεν ανωτέρω. Το μόνον που επέτυχεν ο Ζέρβας από τον Ταξίαρχον Έντυ δια τας ομάδας του ΕΑΜ, ήτο η οικονομική ενίσχυσις.

Η Αγγλική Αποστολή έλαβε την εντολή να αφήσει ως συνδέσμους παρά τω Στρατηγώ Ζέρβα τους συνταγματάρχην Κρίς και ταγματάρχην Θέμι και να σπεύσει εις Σπλιάντζαν Φαναρίου να επιβ)σθ)σει υποβρυχίου και επανέλθει εις Αίγυπτον.

Συνεπώς, η επάνοδος έπρεπε να γίνει εσπευσμένως και

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 3η ΣΕΛ

Ο Αλβανικός «παράδεισος»!!!

Είς το διάγραμμα του υπολοίπου της ζωής μας, ούτε μία στιγμή δεν πρέπει να ξεχνούμε τις εκδηλώσεις για το δράμα της Βορείου Ηπείρου μας, προπαντός του ΣΕΠΤΟΥ ΙΕΡΑΡΧΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΔΡΥΤΙ-ΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΚΟΝΙΤΣΗΣ ΚΥΡΙΟΥ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ. Από την 1η Δεκεμβρίου 1946 μέχρι την 1η Δεκεμβρίου 1987 41 χρόνια τυραννίας 400 χιλιάδων Ελλήνων της Β. Ηπείρου μας. Δεν είναι άγνωστο ότι από τα πρώτα χρόνια αποχωρήσεων και από τη χώρα μας των Χιτλερικών ορδών και των συνεργατών τους Αλβανών, προπαντός στην περιοχή της Θεσπρωτίας, ζούσε στην Ιταλία, ως πολιτικός εξόριστος μαζί με άλλους συμπατριώτες του ο φανατικός αντικομμουνιστής Αλβανός, πολιτικός ηγέτης ΜΙΝΤΑΤ ΦΡΑΣΣΕΡΙ. Εγνώριζε ότι και στην ΑΜΕΡΙΚΗ όπως και στη χώρα μας ζούσαν αντικομμουνιστές συμπατριώτες του ως πολιτικοί εξόριστοι. Την 1η Δεκεμβρίου 1946 έστειλε στους διαμένοντες στην Αμερική μία φιλική διαφωτιστική επιστολή από την Ιταλία και μεταξύ των άλλων τους έγραφε ότι εκείνοι που έχουν μείνει στην Αλβανία είναι θλιβεροί φυλακισμένοι και αλυσοδομένοι με τον βρόχον στο λαιμό. Έχουν ανάγκη της τυραννίας του δεσποτισμού και της ερυθράς δικτατορίας. Δεν έχουν κανένα εμπόδιο στα σχέδιά μας ούτε ΜΕΧΜΕΤ ΣΕΧΟΝ ούτε ΣΤΙΦΟΥΛΑ ΜΕΛΙΣΟΒΑ, ούτε ΕΜΒΕΡ ΧΟΤΖΑ, ούτε ΤΙΤΟ. Συνέχισε τους έγραψε. Σαν εξόριστοι μη ξεχνάτε τι γίνεται στη χώρα μας με τον ερυθρόν φασισμό. Η μητέρα και ο πατέρας φοβούνται τα

παδιά τους. Ο Αλβανός τρέμει από τους συγγενείς του μήπως τον προδώσουν στην Αστυνομία. Στους γεωργούς χωρικούς και σε εκείνους που δεν είχαν τίποτε η κομμουνιστική κυβέρνηση του ΕΜΒΕΡ ΧΟΤΖΑ και του ΜΠΕΤΡΗ ΣΠΑΗ μαζί με τον ΚΟΤΣΙΑ ΤΖΟΤΖΕ τους έδωσαν από μία σπιθαμή γης αλλά όλα τα παρτίδοντα ιδρώτα τους παραδίδονται στο (αμπάρι) της Κυβερνήσεως. Ο τυφλός γεωργός χωρικός ή προλετάριος υποχρεούται να μεταβαίνει κάθε εβδομάδα στο Κρατικό Γραφείο για να λάβει από τον κομμουνιστή υπάλληλο ένα κομματάκι ψωμί. Τα φάρμακα και τα φαρμακευτικά και χειρουργικά είδη που βρέθηκαν στις αποθήκες της Αλβανίας — εστάλησαν στον ΤΙΤΟ. Αυτό το έκαναν προς ανταπόδοση των υπηρεσιών του ΤΙΤΟ προς την χώρα μας. Εξετέλεσε περί τους 50 χιλιάδες Αλβανούς της ΚΑΣΟΒΑΣ. Τα περισσότερα είδη της ΟΥΝΡΠΑ αποστέλλοντα στη Γιουγκοσλαβία και παραδίδονται στους φίλους του κομμουνιστικού καθεστώτος. Έτσι ο φτωχός Αλβανός δεν μπορεί να βρει τίποτε για φαγητό. Στα ΤΙΡΑΝΑ απαγορεύεται η πώληση κρέατος. Ωσούτως τα καταστήματα υφασμάτων και ρούχων πλησιάζουν μόνον όσοι έχουν Δελτίον από την Κυβέρνηση του ΜΟΥΣΛΙΜ ΠΕΖΑ και του ΟΜΕΡ ΝΙΣΣΑΠΙ. Επιλογικώς ο αντικομμουνιστής ΦΡΑΣΣΕΡΙ τους γράφει τι προσέφεραν οι κομμουνιστές στον αγώνα κατά του κατακτητή. Γράφει ότι περιόρισαν τον ηρωισμό τους να καταστρέψουν δυο δεκάδες πόλεις και 100 χωριά στην Αλβανία. Απλούστατο συμπέρασμα. Ακριβώς ότι προσέφεραν στη χώρα μας οι Ελαιοεμίτες υπό την ηρωική ηγεσία ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ ΜΑΡΚΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑ. Επιλογικώς τους έγραψε ότι ο κομμουνισμός είναι μια χολέρα που δεν κα-

ταστρέφει μόνον το Σώμα αλβανό προπαντός την ψυχή του ανθρώπου. Το περιεχόμενο της επιστολής αυτής ένα ακόμη θλιβερό στοιχείο για εμάς. Ποία η τραγωδία των 400 χιλιάδων Βορειοηπειρωτών που στενάζουν σε αιματοβα-

μένα εδάφη και όχι Αλβανικός Παράδεισος! όπως σερβίζουν οι απόγονοι του ΧΟΤΖΑ.

1η Δεκεμβρίου 1987

Αγωνιστής της πραγματικής «Εθνικής Αντιστάσεως»
Ανών. Αξ)κός ε.α.

Ελληνικός Στρατός και ελληνική ραδιοφωνία

Του κ. ΚΟΣΜΑ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ τ. Νομάρχου

Όλοι γνωρίζουν ότι τα όργανα Διεθνούς Κομμουνισμού επεδίωκαν να περιλάβουν και την Ελλάδα, την Πατρίδα της Δημοκρατίας και του Πολιτισμού, εις την επιρροήν και υποταγήν του επί Κατοχής 1941—1944. Άρχισαν τότε πολλές δολοφονίες και επιθέσεις κατά των Εθνικών Οργανώσεων Αντιστάσεως Ε.Σ., Ε.Δ.Ε.Σ., Ε.Κ.Κ.Α. κλπ. κλπ. εις όλην την Ελλάδα. Αφού δεν το πέτυχαν τότε άρχισαν το Δεκέμβριον του 1944 το δεύτερο γύρο των και επέτεθησαν πάλι κατά της Κυβερνήσεως της Ελλάδος και των Εθνικών Δυνάμεων του Ελληνικού Στρατού εις την Αθήναις και εδολοφόνησαν 20.000 ενόπλους και αόπλους Έλληνες και Ελληνίδες. Αφού δεν το πέτυχαν ούτε τότε άρχισαν το Τρίτο γύρο των 1946—1949, τον γνωστόν Συμμοριτοπόλεμον και εδολοφόνησαν 105.000 Έλληνες ενόπλους και αόπλους. Είς πολλούς εδόθη Αμνηστία δια λόγους ανθρωπιάς και Εθνικής Σκοπιμότητος. Αλλά είναι φανερόν ότι δεν επιτρέπεται η διαστροφή της Ιστορικής Αληθείας από μερικούς Συντάκτες της Ελληνικής Ραδιοφωνίας οι οποίοι αποκαλούν τους Συμμορίτες «Δημοκρατικόν Στρατόν». Αυτό είναι εξοργιστικό και παραπλανά τη Νέα Ελληνική Γενεά.

Ως παράδειγμα αναφέρω ότι Συντάκτης της ΕΡΤ την 9—1—1988 ανέφερε ότι «ο Λαός σάνης επί Κατοχής 1942—1944 ήτο εξ την Οργάνωσιν του ΕΛΑΣ και το 1948 ήτο αρχηγός των Δυνάμεων του «Δημοκρατικού Στρατού» μαζί με τον Μάρκο Βαφειάδη, τον γνωστό αρχηγό των Συμμοριτών.

Και ερωτούν όλοι οι Έλληνες:

— Διατί αυτή η προσβολή της Ιστορικής Αληθείας; Διατί αυτή η Οργανωμένη παραπλάνηση της Νέας Γενεάς; Δεν είχαμε ελεύθερο Ελληνικό Δημοκρατικό Πολίτευμα 1946—1949; Δεν είχαμε Ελληνική Πατρίδα; Ελεύθερη Ελληνική Πατρίδα; Χωρίς τους Ελληνοκί-Ιταλούς, Γερμανούς και Βουλγάρους; Δεν είχαμε Ελληνική Κυβέρνηση του Θεμιστοκλή Σοφούλη και του Γεωργίου Παπανδρέου, του Σοφοκλή Βενιζέλου και του Παναγιώτη Κανελλοπούλου; Πως τολμούν και ονομάζουν «Δημοκρατικό Στρατό» τους επιτεθέντες;

Διατί τους το επιτρέπει ο κ. Διευθυντής της Ελληνικής Ραδιοφωνίας;

Παρακαλούνται ο Κύριος Υπουργός Εθνικής Αμύνης και ο Κύριος Υπουργός Προεδρίας Κυβερνήσεως να ενεργήσουν ότι νόμιμον κα: ότι επιβάλλει το εθνικόν συμφέρον.

Δωρεαί εις μνημν

● Ο κ. Απόστολος Αθανασίου νιος του συμπολεμιστού μας οπλαρχηγού του ΕΔΕΣ εξ Ανταγίου Πρεβέζης μας απέστειλε εξ Αθηνών δραχ. 10.000 εις μνήμην των αδικαστηρίων των αγωνιστών των ΕΔΕΣ Λάκκας Σουλίου κατά την 25 Ιανουαρίου 1945.

● Η κ. Αθηνά Ζαρκάδα (συν)χος εκπαιδευτικός από Ιωάννινά μας απέστειλε δραχ. 5.000 ΠΕΝΤΕ ΧΙΛΙΑΔΕΣ εις μνήμην του συζύγου της αγωνιστού του ΕΔΕΣ ΑΝΔΡΕΑ ΖΑΡΚΑΔΑ.

● Ο κ. Κων)νος Καραπάνος από Χανόπουλα Φιλιπιάδος προσέφερε δι' ενίσχυσιν της εφημερίδος το ποσό των 2.300 εις μνήμην του αξεχάστου αδελφού του ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ που εφονεύθη εις Πλάκα — Τζουμέρκων εις μάχην με τους Εισβολείς.

● Η κ. Κρυσταλία Δ. Παλάνη από Αθήνας προσέφερε δι' ενίσχυσιν της εφημερίδος το ποσό των 2.000 δραχ. εις μνήμην του συζύγου της ΔΗΜΗΤΡΗ ΓΑΛΑΝΗ Διοικητού τμήματος του ΕΔΕΣ.

● Ο κ. Αθαν. Λιόλιος από Κυπάρισσον Φιλιάτων προσέφερε δι' ενίσχυσιν της εφημερίδος το ποσό των 2.000 δραχ. εις μνήμην του συγχωριανού του Θεόδωρου Μακρή.

● Ο κ. Βασίλειος Φλιγκός από το Ριζαριό Τρικάλων προσέφερε δραχμάς 1.000 εις μνήμην της μητρός του ΜΑΡΘΑΣ ΦΛΙΓΚΟΥ.

● Ο κ. Γεώργιος Λιαροκάκης από Πέτα — Άρτης προσέφερε το ποσό των 1.000 δραχμών εις μνήμην του πατρός του ΠΑΥΛΟΥ ΛΙΑΡΟΚΑΠΗ που εσφαγιάσθη από τους Εσμο — Ελαιοίτας στις 18/10/1944.

● Ο κ. Κοσμάς Δελβενιώτης από Θεο)νίκη προσέφερε στην εφημερίδα 1.000 δραχ. εις μνήμην του Δημήτρη Γκαρβέλη.

● Το επιτελείο της εφημερίδος αισθάνεται ιεράν υποχρέωσιν να ευχαριστήσει τους ανωτέρω φίλους — συνδρομητάς δια τας προσφοράς των που διευκολύνουν οικονομικώς την απρόσκοπτον έκδοσιν της αλλά και αποτελούν, μίαν αναγνώρισιν του έργου που επιτελεί και την φωνήν των αγωνιστών που υπάρχει.

«ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ» ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Αντώνιος Παλαβιτσίνης, Αθήνα	Δρχ. 2.000
Κων)νος Πεχλιθανίδης, Αξ)κός ΕΔΕΣ Αθήνα	» 1.300
Ζαχαρίας Ζαχαρόπουλος, Τρίπολις Αρκαδίας	» 1.300
Χρήστος Πλασκοβίτης, Αθήνα	» 1.600
Θωμάς Κωστέλος, Αθήνα	» 1.100
Χρήστος Βέργος, Βαθύ Γοργομύλου Πρεβέζης	» 1.000
Κοσμάς Αντωνόπουλος, τ. Νομάρχης Κυπαρισσίας Μεσ.	» 1.000
Λαμπρινός Στέφος, Αμπελιά Ιωαννίνων	» 1.000
Δημ. Β. Σκρέκας, Μεγάρχη Τρικάλων	» 1.300
Σωτήριος Εξαρχόπουλος, Ιωάννινα	» 1.300
Ευάγγελος Τσίτος, Ιωάννινα	» 800
Ιωάννης Μέγας, Αθήνα	» 800
Βασίλειος Γ. Μαρτίδης, Κρουονέρι Καβάλας	» 800
Παν. Ιωάννου, Αξ)κός ε.α., Φιλιππιάδα	» 800
Αθαν. Αναγνώστου, Χαϊρώνια Λειβαδείας	» 800
Πάυλος Λιόλιος, Καστοριά	» 500
Θωμάς Παπαευθυμίου, Λογγάκι Τρικάλων	» 700
Κων)νος Γακόπουλος, Άργος Ορεστικόν Καστοριάς	» 600
Γεώργιος Ιωάννου, Αστυν)κός ε.α., Ροδάουγη Άρτης	» 500
Ιωάννης Τσιώρης, Αθήνα	» 1.000
Νικ. Πέγγας, Αθήνα	» 800
Λάμπρος Μπιναρής, Αθήνα	» 600
Αναστάσιος Μπαρμπουρας, Αθήνα	» 600
Μιχαήλ Μήτρος, Γκρίμποβον Ιωαννίνων	» 800

Από 300 δραχ. οι: Στυλ. Κατσούλης, Αθήνα, Σπύρος Λεκατσάς, Αθήνα, Βικτωρία Πρίτσου, Αθήνα, Θωμάς Ζήκος, Αθήνα, Αναστάσιος Γεωργιάδης, Πολυκάκη Καστοριάς, Θεόδωρος Θεοδωρίδης, Ηγουμενίτσα, Αλίκη Παπασιτάμου, Μπαρμπίνι Ξηρομέρου, Σταμάτης Παπασιτάμου, Μπαρμπίνι Ξηρομέρου, Παν. Κόντος, Λύγγος Ιωαννίνων, Αθαν. Κωστάκης, Κατούνα Ξηρομέρου, Σταύρος Στεφ. Λασκαράτος, Αιτωλικό, Σωτ. Μαυρομάτης, Κατούνα Ξηρομέρου, Κων)νος Μανιός, Αντιφίλιππας Καβάλας, Ευάγγελος Σταύρου, Χοϊκα Σουλίου Θεσπρωτίας, Ιωάννης Μαράβας, Τρίκαλα, Ηλίας Παπαντζής, Τρίκαλα, Δημήτριος Τζαχαλάς, Τρίκαλα, Δημ. Απ. Αντωνίου, Φάρσαλα, Κων)νος Ευαγ. Πλιάτσικας, Μεγάρχη Τρικ., Μηνάς Σταύρου, Ηλιόρραχη Κονίτης, Γεώργιος Νταβατζής, Άγ. Δημήτριος Πέτα Άρτης, Ευστάθ. Κεμερίδης, Αθήνα Καστοριάς, Βασ. Γιαγκός, Αηδονοχώρι Κονίτης, Γεώργιος Χρ. Σκληθανίτης, Κρυφοβό Ιωαννίνων, Περικλής Τάσης, Ροδοτόπι Ιωαννίνων, Αριστ. Παπαρηγορίου, Ριζοδούνη Πρεβέζης, Δημ. Θ. Κολιοτάσης, Μακροχώρι Καστοριάς, Ευγενία Μαρκοπούλου, Καστοριά, Δημ. Χρ. Μπόδωσης, Χοϊκα Σουλίου Παραμ., Γεωργ. Απ. Κοντογεωργάκης, Αλμυρός Βόλου, Χρ. Σαλτός, Μάστρον Μεσολογγίου, Σωτ. Πλεξήδης, Ιωάννης Θεοδωράκης, Γεώργιος Κ. Κοιμπαρούλης, Λ. Γιαννακούλης, Σκαμνιές Γραμμένης Άρτης, Κων. Ντάμπος, Άγ. Τριάδα Ιωαννίνων, Νικόλαος Ζήκος, Τέροβον Ιωαννίνων, Κων. Καραγιαννόπουλος, Σενίκα Ιωαννίνων, Βησ. Μπακόλας, Γεωργιάδους Ιωαννίνων, Λάμπρος Ρώσης Δερβίζιανα, Νικόλαος Ρώσης Δερβίζιανα Ιωαννίνων, Σταύρος Κ. Ράδης, Δερβίζιανα Ιωαννίνων, Σωτήριος Κ. Φαρμάκης, Ρωμανό Ιωαννίνων, Θεφ. Ζαμπτακούτης, Αθήνα, Χριστόφ. Ντάφλος, Μανωλιάσσα Ιωαννίνων.

ΤΟ ΕΤΗΣΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ Κ. ΠΑΣΧΑΛΗ

Στις 10 Ιανουαρίου 1988 και εις τον Ιερόν Ναόν Αγίου Νικολάου Κοπάνων Ιωαννίνων τελέσθη το ετήσιον μνημόσυνο του δημοσιογράφου και αξεχάστου συνεργάτου της εφημερίδος «ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ»

ΠΕΤΡΟΥ Κ. ΠΑΣΧΑΛΗ

Παρέστησαν η οικογένειά του και πολλοί συγγενείς και φίλοι Θεσπρωτοί. Επίσης παρέστησαν ήπαρα πολλοί συμπολεμιστάι του των Εθνικών Ομάδων του ΕΔΕΣ και πλήθος Γιαννιωτών φίλων της κοινωνίας των Ιωαννίνων της οποί-

ας αποτελεί εκλεκτόν μέλος και εκμυστήριον δούντως.

Η εφημερίς μας της οποίας ο αείμνηστος ΠΕΤΡΟΣ ΠΑ-

ΣΧΑΛΗΣ υπήρξε βασικόν και αξιωματικόν στέλεχος εκφράζει δεήσεις δι' ανάπαυσιν της ψυχής του και αιωνίαν μνήμην.

Νέα Διοικήσεις εις τον Σύνδεσμον

ΕΟΕΑ - ΕΔΕΣ Αθηνών

Κατά πληροφορίας μας εις τον Σύνδεσμον Εθνικής Αντιστάσεως ΕΔΕΣ — ΕΟΕΑ Αθηνών Ελάτιν Γενικής Συνελεύσεως εξέλεγη Νέα Διοίκηση ως κάτωθι: — Ιωάννου Δημ., Πρόεδρος — Μάρκος Ευθύμιος, Αντιπρόεδρος — Λαυράς Ηλίας, Γεν. Γραμματέας — Βάγας Κων., Ταμίας — Μέλη: Παπασιτάμος Νικόλαος, Μπακογιώργος Χρύσανθος, Γώγος Αμβρόσιος, Κωστής Ιωάννης, Χασιώτης Σταμάτης, Νικολαΐδου Κούλα, Θεολόγος Σπυρίδων.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ

Ίδρυτής: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ Ε.Α. ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
Γραφεία: Φ. Τζαβέλλα 2 Τηλέφωνον 25.799 — 32.040

ΙΩΑΝΝΙΝΑ — 45.333

Έκδοτης — Διευθυντής:

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΔΟΚΟΣ

Τζαβέλλα 2 Τηλέφωνον 32.040 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Εσωτερικού ιδιωτών	Δρχ. 700
Δήμων, Κοινοτήτων, Οργανισμών	» 1.000
Τραπεζών, Οργανισμών, Εταιρειών	» 1.500
Εξωτερικού: ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μάρκα	» 30
ΑΜΕΡΙΚΗ (αεροπορικός) Δολλάρια	» 25

★ ★ ★

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

Γεω. Σ. Δούβαλης — Ελ. Π. Άποστόλου

28ης Οκτωβρίου 41 Ιωάννινα — Τηλ. 20544

★ Εμβάσματα γιά απευθύνονται εις τὸν Διευθυντὴν κ. ΠΡΟΚ. ΔΟΚΟΝ ἢ εἰς τὸν Διαχειριστὴν κ. ΑΘ. ΣΚΟΥΦΗΝ Τζαβέλλα 2 ΙΩΑΝΝΙΝΑ Τηλέφωνον 25.798 — 45.333

Ανεπίτρεπται πιέσεις

ΤΑ ΙΕΡΑ ΛΕΙΨΑΝΑ ΤΟΥ ΕΘΝΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

Εσχάτως, υπό κυβερνητικών παραγόντων, ανεκνήθη και πάλιν, ως μη ώφειλεν, θέμα «ιερών λειψάνων» του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού και μεταφοράς των εις την Ελλάδα. Επ' αυτού έχομεν να παρατηρήσωμεν ότι κατά την κανονικήν τάξιν της Εκκλησίας, φύλαξ και φρουρός της Ορθοδοξίας — της πίστεως — της λατρείας, της ιεράς παραδόσεως κλπ. — είναι η Εκκλησία, και δη ο Επίσκοπος, επί κεφαλής του κλήρου και του ευσεβούς λαού (ΑΗ' Αποστ. Κανόνα: «πάντων των εκκλησιαστικών πραγμάτων ο Επίσκοπος εχέτω τη φροντίδα»).

Άρα, είναι φύλαξ και φρουρός και εγγυητής της διαφυλάξεως και της γνησιότητας και των ιερών λειψάνων των αγίων. Δι' αυτό και όταν ζητούνται ιερά λείψανα ή παραδίδονται από μίαν Εκκλησίαν ή Μητρόπολιν εις άλλην, απαιτήτως πρώτον μεν θα συνοδεύονται υπό του ιδίου του Επισκόπου ή υπό ανωτέρων κληρικών και ποτέ υπό λαϊκών δευτέρον δε, θα συνοδεύεται τα ιερά λείψανα και επίσημοι εγγυητικοί επιστολή του Επισκόπου περί της γνησιότητος των. Διότι, άλλως, θα μπορούσε να έχωμεν πληθώρα ιερών λειψάνων ενός και μόνο Αγίου, όπως συνέβαινε εις την Δύσιν κατά τον Μεσαίωνα.

Και ερχόμεθα, τώρα, εις τα φερόμενα ως «ιερά λείψανα» του Αγίου Κοσμά. Δεν γνωρίζομεν ή ακόμη περισσότερον, δυσκολευόμεθα να πιστεύσωμεν, ότι διεσώθησαν λείψανα του Αγίου Κοσμά ή άλλου αγίου από την λαίλαπα του διωγμού της Ορθοδόξου Αλβανικής Εκκλησίας εκ μέρους του καθεστώτος της Αλβανίας. Διότι, ως γνωστόν, το αθεϊστικό καθεστώς του Εμβέρ Χότζα δεν άφησε τίποτε όρθιον εκεί ναούς, θυσιαστήρια, μοναστήρια, παρεκλήσια και εικονίσματα, ακόμη και εις τας οικίας, τα κατέστρεψεν όλα, απαγορεύει δε και τιμωρεί διακαθίρυξας 10 μέχρι 25 ετών τους ποούντας και αυτό το σημεϊον του Σταυρού! Απορούμεν, επομένως, πως το αντίχριστον αυτό καθεστώς διεφύλαξε και σεβασθή, μετά την δήθεν ανεύρεσίν των, τα «ιερά λείψανα» του Αγίου Κοσμά του οποίου την μνήμην τόσοον ηυλαβείτο ο υπόδουλος Έλληνομός της Βορείου Ηπείρου, δια τον οποίον το κήρυγμα του Εθναποστόλου δια «το ποθούμενον» αποτελεί και σήμερον την μόνην παρηγορίαν.

Εις την μαρτυρικήν Βορείον Ήπειρον ούτε ναοί, πλέον, υπάρχουν, ούτε θυσιαστήρια. Και το σπουδαιότερον όλων, εξέλειπε, παντελώς, η εγγυητική της γνησιότητος των ιερών λειψάνων, η Εκκλησία, ο Ιερός Κλήρος και δη οι επίσκοποι.

Ούτε ένας επίσκοπος δεν υπάρχει, ούτε ένας ιερέας... Οι

ιερείς απεσχματίσθησαν ή εφυλακίσθησαν ή εφρονεύθησαν. Ο δε τελευταίος κανονικός Αρχιεπίσκοπος Χριστόφορος, αφού απεμακρύνθη βιαίως του θρόνου, απέθανεν εν τη εξορία από τας κακουχίας, τούθ' όπερ συνέβη και με τους αντικανονικώς δεαδεχθέντας αυτόν, ως και με τους λοιπούς ιεράρχας. Δι' αυτό και οι ερχόμενοι εκείθεν φυγάδες Βορειοηπειρώται, οι κάτω των 20 ετών, είναι αβάπτιστοι. Ποιος θα εγγυηθεί, τότε, περί της γνησιότητος των λειψάνων του Αγίου Κοσμά, όταν και αυτοί οι επιζώντες γέροντες ουδέ καν ηρωτήθησαν σχετικώς, αλλά και αν ηρωτώντο δεν θα μπορούσαν, δεν θα τολμούσαν να ομιλήσουν και να λάβουν θέσιν αντίθετον, λόγω της επικρατούσης τρομοκρατίας εις την γείτονα χώραν;

Ημεϊς δυσκολευόμεθα, επαναλαμβάνομεν, να παραδεχθώμεν ότι τα ιερά λείψανα του Αγίου δεν τα εβεβήλωσε και δεν τα εξηφάνισε το καθεστώς του Χότζα. Ήδη κατά το 1985, ευθύς μετά την λεγομένην ανεύρεσίν των, το δημοσιογραφικόν όργανον της Κεντρικής Επιτροπής Βορειοηπειρωτικού Αγώνος, τελούσης υπό την προεδρίαν του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Σεραφεϊμ (η εφημερίς «Βορειοηπειρωτικός Αγών»), ημφεσβήτησε, με ισχυρά επιχειρήματα, την ύπαρξιν καν ιερών λειψάνων του Αγίου Κοσμά, όπως τούτο κάμουν και τα άλλα Βορειοηπειρωτικά σωματεία. Υπάρχει, δηλαδή, κόσμος ουκ ολίγος, που αμφισβητεί, σήμερον, την ύπαρξιν ή την διατήρησιν των λειψάνων του Αγίου Κοσμά. Αλλά και αν υποθεθεί ότι υπάρχουν, ότι «χειρή Κυρίου τα δεφύλαξε», τότε δεν έχουν θέσιν εδώ, εις την Ελλάδα. Πρέπει να μείνουν εις τον τόπον, τον οποίον καθήλγισε δια του μαρτυρίου του ο Άγιος. Επί 200 χρόνια, άλλως τε, ουδείς διενόησε να τα μετακινήσει εκείθεν. Με ποιόν, λοιπόν, δικαίωμα θα μετακινήθουν τώρα, ερήμην, μάλιστα, του δια Χριστόν διωκομένου Βορειοηπειρωτικού λαού; Δεν θα δικαιούται να θεωρήσει «κληρονομικήν» μίαν τοιαύτην, άνευ συγκатаθέσεως του, μεταφοράν; Όχι, λοιπόν! Να μείνουν εκεί, φύλαξ και φρουρός του εσταυρωμένου Ορθόδοξου Ελληνισμού, αλλά και μοναδική παρηγορία του σκλαβωμένου λαού... Εκεί έχει θέσιν ο Άγιος Κοσμάς, ώστε, έστω και εκ του τάφου και δια των ιερών του λειψάνων, να αποτελέσει κάποιαν ελπίδα εις τον επκραμένον λαόν, ότι κάποτε θα έλθει «το ποθούμενον» και δι' αυτόν.

Αντί, λοιπόν, οι εν Ελλάδι πολιτικοί παράγοντες του κυβερνήντος σοσιαλμαρξιστικού κόμματος (διότι, δυστυχώς, αυτοί κυρίως επιμένουν, επιδεκνύοντες περιέργον, όντως, «ευλάβειαν») να πείζουν αφορήτως την Εκκλησίαν δια να

επιτρέψει την μεταφοράν των ιερών λειψάνων, είναι προτιμότερον, είναι χρέος εθνικόν και χριστιανικόν, να απαιτηθών — πράγμα που αρνούνται να το πράξουν μέχρι σήμερον — να γίνουν σεβαστά και δια τους Βορειοηπειρώτας δια διεθνώς ανεγνωρισμένα ανθρωπίνια δικαιώματα, και μάλιστα το δικαίωμα της θρησκευτικής ελευθερίας. Να απαιτήσουν να ανοίξουν οι εθναπομεινάντες ναοί. Και να επιτραπεί εις την Μητέρα Εκκλησίαν, το Οικουμενικόν Πατριαρχείον, να στείλει επισκόπους, δια να υπάρξει πρωτίστως, Ιερωσύνη και Εκκλησία και να ανασυσταθεί η Αυτοκέφαλος Ορθόδοξος Εκκλησία της Αλβανίας.

Υπενθυμίζομεν, ότι το Οικουμενικόν Πατριαρχείον, ερωτηθέν σχετικώς προ τετραετίας από παράγοντας του κυβερνήντος κόμματος, απήντησεν εγγράφως, ότι το θέμα μεταφοράς των ιερών λειψάνων είναι της αρμοδιότητος της Εκκλησίας της Ελλάδος. Κατόπιν τούτου, συνεστήθη από την Ιεράν Σύνοδον, τω 1985, επιτροπή εξ Αρχιερέων, η οποία, αφού εμελέτησε το ζήτημα με σοβαρότητα, έλαβεν απορριπτικήν θέσιν. Είναι δε αναντίρρητον, ότι τυχόν υποχώρησις, τώρα, θα εκθέ-

σει και το Οικουμενικόν Πατριαρχείον, και την Εκκλησίαν της Ελλάδος. Επί τέλους δε, η μεταφορά των ιερών λειψάνων δεν είναι το μείζον θέμα. Τόσον δια τους Έλληνας Ορθόδοξους Βορειοηπειρώτας, όσον και δια τους λοιπούς Ορθόδοξους Αλβανούς, το προτιμότερον είναι η ανασύστασις της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Αλβανίας, την οποίαν το Οικουμενικόν Πατριαρχείον κατέστησεν Αυτοκέφαλον δια Πατριαρχικού και Συνοδικού Τόμου εν έτει 1937, το αθεϊστικόν, όμως, καθεστώς της Αλβανίας κατήργησε δια νόμου τω 1967 και εκήρυξεν, έκτοτε, απηνή διωγμόν εναντίον της, με στόχον τον παντελή αφανισμόν της.

Προς αυτήν την κατεύθυνσιν να στρέψωμεν την προσοχήν μας. Να σωθεί εις την Βόρειον Ήπειρον η Ορθόδοξία και ο Ελληνισμός. Αν αυτά σωθούν, τότε θα σωθούν και τα φερόμενα ως ιερά λείψανα του Μεγάλου Εθναποστόλου Αγίου Κοσμά του Αιτωλού. Παρακαλούνται, επομένως, οι κυβερνώντες πολιτικοί, όπως σταματήσουν την πολιτικοποίησιν και αυτών των ιερών λειψάνων!

+ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ
Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως
Παγωνιανής και Κονίτης

ΑΛΕΚΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ιδρυτής — Οργανωτής και Διοικητής
του Θρυλικού Ανεξαρτήτου Συντάγματος
ΕΟΕΑ — ΕΔΕΣ Ξηροβουνίου

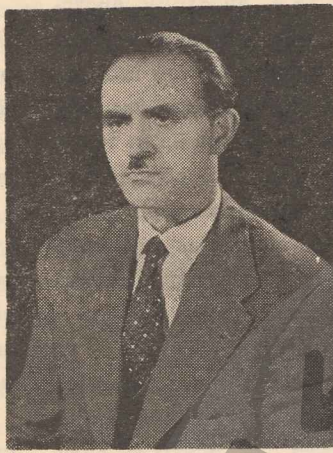
6η Ιανουαρίου 1982 — 6 Ιανουαρίου 1988.

Πέρασαν (πότε πέρασαν;) έξι χρόνια από τα Εορταστικά της 6ης Ιανουαρίου 1982 που τα φτερά του αετού του Ξηροβουνίου τάκωψε ο χάρος και ο Μεγάλος Ηγέτης και Εθνικός αγωνιστής της Εθνικής Ιδέας έφυγε από κοντά μας έτσι ξαφνικά και αναπάντεχα.

Κι έτσι ορφάνεψε για μια ακόμη φορά η αγωνιστική οικογένεια και η Εθνική Αντίστασις έχασε τη σκιά της αλλά ο Νεώτερος Μακρογυνάνης άφησε με τα απομνημονεύματά του τας υποθήκας και νομιθεσίας του.

Και με αυτάς η ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ πορεύεται την Εθνικήν οδόν των αγώνων της.

Π. Δ.

Αφίξεις συμπολεμιστών

Αφίχθησαν εις Ιωάννινα και πέρασαν από τα γραφεία μας Τζαβέλλα 2 οι κάτωθι συμπολεμισταί μας:

● Ο κ. Χρήστος Βέργος από Βαθύ - Γοργομήλου.

Στο άλλο μας φύλλο θα δημοσιευθεί η συγγραφή του εκ Μεσιανής Κοζάνης αγωνιστού Ομήρου Ασλανίδη — Γεωργίου με το χρονικό της σφαγής στην Οινόη — Κοζάνης υπό των Εσμο—Ελαιοτών την 26ην Νοεμβρίου 1944.

● Ο κ. Παναγ. Ιωάννου μετά της συζύγου του από Φιλippiάδα.

● Ο κ. Αθαν. Ευάγ. Αζόλος από Κυπάρισσο Φιλιατών.

● Ο κ. Βασίλ. Πάνου, Ταμ. υπάλληλος μετά της συζύγου του από Κανελλάκι.

● Ο κ. Χρήστος Πλασκοβίτης συν/χος Ολ. Αερ. από Αθήνα.

● Ο κ. Αρ.στ. Φούκας συν/χος αξ/κής Χωρ/κής από Άρτα.

● Ο κ. Ευάγγελος Σταύρου από Χό'κα — Σουλίου.

Τρισάγιον στο Μνημείο Πεθόντων ανταρτών του ΕΔΕΣ στο Πέραμα

Την Κυριακή 10 Ιανουαρίου 1988 έγινε στο Πέραμα — Ιωαννίνων μικρή τελετή Μνημοσύνου για τους αντάρτες του ΕΔΕΣ που έπεσαν στο ύψωμα Περάματος κατά την επίθεση των Εσμοκομμουνιστών τον Δεκέμβριον 1944. Με πρωτοβουλία του Συνδέσμου Εθν. Αντιστάσεως ΕΔΕΣ Νομού Ιωαννίνων περί τους 100 αγωνισταί του ΕΔΕΣ προσήλθαν εις τον λόφον του Περάματος όπου και το «ΜΝΗΜΕΙΟΝ», και εψάλει τρισάγιον υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των θυμάτων του αντεθνικού «Κόκκινου Δεκέμβρη».

Η ατμόσφαιρα που επεκράτησε κατά την ψαλμωδίαν ήσαν κατανυκτική και ιδιαίτερα συγκινητική μεταξύ των αγωνιστών της μάχης αυτής και όλοι ανεμνήσκοντο των πραγματικών ημερών του εθνοκτόνου Δεκεμβρίου 1944 καθ' ην ο αιμοσταγής ΕΛΑΣ προσεπάθη να υπαρπάξει την εξουσίαν χωρίς την εντολήν του λαού.

Με τις καταθέσεις ολίγων στεφανιών ο αγωνιστής Α-

ριστοτέλης Γούσης είπε με καταφανή συγκίνησιν τα κάτωθι λίγα λόγια:

Αείμνηστοι συμπολεμισταί μας,

Ήλθαμε σήμερα στο χώρο αυτό οι συμπολεμισταί σας της Εθνικής Αντιστάσεως του ΕΔΕΣ Ν. ΖΕΡΒΑ για να τιμήσουμε τη μνήμη σας και να αναγκούμε ένα κερνάμα μαζί με τους δικούς σας και τους φίλους σας.

Πέρασαν 43 χρόνια από τότε που πέσατε πολεμώντας για την πατρίδα 10 παλληκάρια από αδελφικό δολοφονικό μαχαίρι.

Δεν ήρθαμε εδώ για αναζωπύρωση παθών και μίσους όπως υποστηρίζουν ορισμένοι, αλλά από ιερόν χρέος, προς τους νεκρούς συμπολεμιστάς μας και δεν πρέπει να λησμονιούνται γιατί όταν λησμονιούνται οι νεκροί μας ξεχνιούνται».

ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ
ΣΑΣ αθάνατοι νεκροί μας.

Μη χειρότερα

Πριν ακόμα τελειώσουν οι γιορτές και οι πανηγυρισμοί για την επέτειο του Πολυτεχνείου όπου λαός και πολιτεία τιμούν τους αγωνιστές που καθ' οιονδήποτε τρόπο ετάχθησαν ενάντια στη δικτατορία, υποδεχόμεστε στην Αθήνα, την γεννέτειρα της Δημοκρατίας, με τη μεγαλύτερη δυνατή επισημότητα, τον πρώτο από τους ισόβιους δικτάτορες της Ανατολικής Ευρώπης, στρατηγό Γιαρουζέλσκι. Επίσης κυβερνητικό κλιμάκιο ανταλλάσει χίλιες φιλοφρονήσεις στα Τίρανα, με τους επίσης δικτάτορες και τυράνους τετρακοσίων χιλιάδων Βορ/τών αδερφών μας. Δεν ξέρουμε αν

το ανωτέρω κλιμάκιο ζήτησε να έλθει σε επαφή και με εκπροσώπους της αντιπολιτεύσεως στην Αλβανία, όπως ο Γιαρουζέλσκι στην Αθήνα, και τόσοι άλλοι πολιτικοί διαφόρων κρατών όταν επισκέπτονται ξένες χώρες.

Τι να σκέφτονται άραγε οι ξένοι (όσοι διαβάζουν την ιστορία των αρχαίων προγόνων μας) για εμάς τους σημερινούς Έλληνες. Διότι μεταξύ μας συνηθίσαμε ο ένας τον άλλο και τίποτα πια δε μας φαίνεται περιεργόν.

1987

ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΑΤΣΕΑΣ
Πρόεδρος Κοινότητος
Νεροπόρου Χαλίου

Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Με την δοθείσαν παράτασιν υποβολής δικαιολογητικών μέχρι τέλους Απριλίου — όσοι αγωνισταί δεν έχουν μέχρι σήμερα αναγνωρισθεί πρέπει να υποβάλλουν στην Επιτροπή αναγνώσεως εκάστου Νομού αίτησιν με δύο τουλάχιστον βεβαιώσεις — δηλώσεις του Νόμου 105 από αναγνωρισμένους συμπολεμιστάς που δύνασθαι έστησαν «ξωματικούς» οπλαρχηγούς ή και απλώς αντάρτες μαζί με ένα πιστοποιητικό Στρατολογίας τύπου Α' μέχρι 30 Απριλίου 1988. Όσοι έχουν αναγνωρισθεί παλαιά με το Νόμο 971/49 και περιλαμβάνονται στην 155/1961 εγκύκλιο του Υ-

πουργείου Εθνικής Αμύνης ή και σε άλλες εγκυκλίες πρέπει να φροντίσουν να πάρουν πιστοποιητικό, αν δεν έχουν πάρει ήδη από το ΔΕ. Π.Α.Θ.Α Δ/σιν Εθν. Αντιστάσεως — υποβάλλοντας σχετικήν αίτησιν με τα ανάλογα χαρτόσημα.

Όσοι έχουν αναγνωρισθεί με το Νόμο 179/69 επί στρατιωτικού καθεστώτος πρέπει να υποβάλλουν αίτησιν αναγνώσεως επανώνυμους το πιστοποιητικό που είχαν πάρει τότε μαζί με πιστοποιητικό Στρατολογικού Γραφείου τύπου Α' δια να τήκουν αναγνώσεις με τον ισχύοντα Νόμον 1285/82.

«ΕΘΝ. ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ»

ΠΑΡΑΤΑΣΙΣ ΔΙ' ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΕΘΝ. ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ

Από τη Διεύθυνση Εσωτερικών της Νομαρχίας Ιωαννίνων ανακοινώθη ότι παρατεθή η προθεσμία υποβολής αιτήσεων δια την αναγνώρισιν της ιδιότητος του Αγωνιστή Εθνικής Αντιστάσεως της περιόδου 1941—1944 μέχρι τέλους Απριλίου 1988.

Οι ενδιαφερόμενοι δια περισσότερες πληροφορίες δύνανται να απευθύνονται στο 255 Γραφείο (1ος όροφος) της Νομαρχίας Ιωαννίνων.